

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta přírodovědně-humanitní
a pedagogická

Sportovní příprava a financování jezdce MTB enduro

Bakalářská práce

Studijní program: B7401 – Tělesná výchova a sport

Studijní obor: 7401R003 – Rekreatologie

Autor práce: **Milan Myšík**

Vedoucí práce: Mgr. Jaroslav Kupr, Ph.D.

Technická univerzita v Liberci
Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická
Akademický rok: 2015/2016

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Milan Myšík**
Osobní číslo: **P13001023**
Studijní program: **B7401 Tělesná výchova a sport**
Studijní obor: **Rekreologie**
Název tématu: **Sportovní příprava a financování jezdce MTB enduro**
Zadávací katedra: **Katedra tělesné výchovy**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Analýza sportovní přípravy v cyklistické disciplíně MTB enduro. Analýza finančního zabezpečení v cyklistické disciplíně MTB enduro.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

ČÁSLAVOVÁ, E., 2009. Management a marketing sportu. Praha: Olympia a.s. ISBN 978-80-7376-150-9.

HOBZA, V., REKTOŘÍK, J., 2006. Základy ekonomie sportu. Praha: Ekopress. ISBN: 80-86929-04-3.

SEKERA, J., VOJTĚCHOVSKÝ, O., 2009. Cyklistika - průvodce tréninkem. Praha: Grada. ISBN: 978-80-247-2911-4.

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Jaroslav Kupr, Ph.D.

Katedra tělesné výchovy

Datum zadání bakalářské práce: **22. dubna 2016**

Termín odevzdání bakalářské práce: **29. dubna 2017**

prof. RNDr. Jan Písek, CSc.
děkan

doc. PaedDr. Aleš Suchanec, Ph.D.
pověřen vedením katedry

V Liberci dne 18. listopadu 2015

Prohlášení

Byl jsem seznámen s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum:

Podpis:

Poděkování

Chtěl bych v první řadě poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce Mgr. Jaroslavu Kuprovi, Ph.D. za profesionální přístup, odborné vedení, předání rad a zkušeností. Dále bych chtěl poděkovat mým rodičům a sestře, kteří mi vytvářeli pohodovou atmosféru při psaní této práce. Na závěr nesmím zapomenout poděkovat Kateřině Stěhulové, která mi předala rady jak formalizovat tuto práci.

Anotace

Hlavním cílem bakalářské práce je provést analýzu finančního zabezpečení a analýzu sportovní přípravy jezdce MTB enduro. Úvodní části práce se věnují představení jezdce MTB enduro Milana Myšíka a představení disciplíny MTB enduro. V navazující části bakalářské práci se věnuji analýze financování a sportovní přípravy jezdce MTB enduro. Finanční analýza se věnuje problematice zajištění finančních prostředků pro pokrytí sezóny ve Světové enduro sérii a s ní související manažerské činnosti. Analýza sportovní přípravy se věnuje problematice přestupu mezi jednotlivými závodními disciplínami a dále specializaci na MTB enduro. Zohledňuje specifické požadavky na přípravu v této disciplíně. V závěrech práce je poukázáno na možnost případných změn, které by mohly vést k zefektivnění přípravy závodníka jak po finanční tak i sportovní stránce.

Klíčová slova

MTB enduro, cyklistika, finanční analýza, sportovní příprava.

Anotation

The main goal of the bachelor thesis is to analyze financial security and physical preparation of MTB enduro rider. The first part of the thesis is focused on the introduction of MTB enduro as a sports discipline and rider Milan Mysik. The second part of the Bachelor thesis describes the financing of the athlete and his training. The financial analysis deals with the issue of funding the World Enduro Series season and related managerial activities. The analysis of sports training deals with the issue of changes between individual racing disciplines and further focuses on MTB enduro while the specific training requirements in this discipline are taken into an account. The conclusions of the work point out the possibility of changes which could lead to more effective financial and physical preparation of enduro racer.

Keywords

MTB enduro, cycling, financial analysis, sport preparation.

Obsah

Úvod	11
1 Cíle práce.....	12
2 Představení jezdce MTB enduro – Milana Myšíka	13
3 Představení disciplíny MTB enduro	20
3.1 Historie a současnost endura	21
3.2 Technické podmínky MTB enduro	24
3.2.1 Enduro tratě	24
3.2.2 Endurové kolo.....	25
3.2.3 Výstroj enduro jezdce.....	26
3.3 Stručná pravidla MTB enduro	27
3.4 Enduro ve světě	29
3.4.1 Enduro World Series (EWS).....	30
3.4.2 Nominační kritéria na EWS.....	31
3.5 Enduro závody v ČR.....	31
3.6 Světové a české osobnosti endura	32
4 Analýza finančního zabezpečení MTB Enduro	34
4.1 Financování do roku 2015	36
4.2 Financování v roce 2015.....	39
4.3 Financování v roce 2016.....	42
4.4 Financování v roce 2017.....	48
4.5 Návrhy na zlepšení financování	51
4.6 Závěr finanční analýzy	53

5	Analýza sportovní přípravy MTB Enduro	54
5.1	Sportovní příprava do roku 2015	54
5.2	Sportovní příprava v roce 2015	59
	Vyhodnocení sportovní sezóny 2015	61
5.3	Sportovní příprava v roce 2016	62
	Vyhodnocení sportovní sezóny 2016	67
5.4	Sportovní příprava v roce 2017	68
	Vyhodnocení sportovní sezóny 2017	69
5.5	Sportovní zázemí závodníka.....	70
5.6	Návrhy na zlepšení sportovní přípravy závodníka	71
5.7	Závěry sportovní analýzy	72
6	Závěry	73
7	Seznam použitých zdrojů.....	75

Seznam použitých zkratek

4X – zkratka z angl. Fourcross

BMX – bikros, zkratka z angl. Bicycle Motocross

ČP – Český pohár

EP – Evropský pohár

EWS – Světová série enduro závodů (Enduro world series)

CHKO – Chráněná krajinná oblast

ME – Mistrovství Evropy

MS – Mistrovství světa

MTB – Horské kolo (z angl. mountain bike)

RZ – Rychlostní zkouška

SP – Světový pohár

UCI – Mezinárodní cyklistická unie (z fr. Union Cycliste Internationale)

Úvod

Téma bakalářské práce úzce souvisí s mou dnes již profesí. Rozhodl jsem se v bakalářské práci popsat analýzu finančního zabezpečení a analýzu sportovní přípravy jezdce cyklistické disciplíny MTB enduro. Vzhledem k tomu, že se věnuji enduru profesionálně a jako jediný český elitní závodník objíždím Světovou enduro sérii (EWS), tak jsem použil jako pracovní nástroj právě sám sebe.

Toto téma jsem zvolil z důvodů, abych odhalil své slabé stránky jak v analýze finančního zabezpečení, tak v tréninkové analýze. Myslím, že toto téma bakalářské práce by mi mělo pomoci v dalším rozvoji, ke zdokonalení finančního zázemí a najít cestu ke zlepšení sportovní přípravy.

Cyklistice se věnuji od roku 1999, kdy mi bylo 6 let. Byl jsem reprezentantem ČR v disciplínách bikros a fourcross. Nyní reprezentuji sebe a své partnery na největších cyklistických závodech horských kol na světě. Bohužel nejsem členem žádného světového týmu, kde by o mě bylo stoprocentně postaráno, a tak jsem sám sobě sportovním manažerem a sportovcem v jedné osobě. Musím si tedy zajistit veškerý materiál a finance, které mi zaštití celou sezónu, což v českých podmínkách není jednoduché.

Úvod práce je věnován mému představení. Dále jim představím mou kariéru, kterou jsem začal bikrosem (BMX) a pokračoval fourcrossem (4X). Postupně přejdu k současné disciplíně MTB enduro, kterému se nyní věnuji. Dále se v práci zmiňuji o vybavení, rozeberu situaci endura ve světě i v ČR, včetně nejznámějších osobností tohoto mladého cyklistického odvětví.

Ve čtvrté kapitole se podrobně věnuji analýze finančního zabezpečení, kde jsou podrobně rozepsány příjmy a výdeje v posledních 3 sezónách, kde nastal právě zlom mezi amatérským a profesionálním závodníkem v enduru.

Pátá kapitola se zabývá analýzou sportovní přípravy. V této kapitole opět rozeberu poslední 3 sezóny a přípravu na ně. Vše je pro lepší orientaci rozebráno v tabulkách, kde popisují přesné tréninkové plány v přípravném období. Vždy po přípravném období daného roku, naleznete v podkapitole hned vyhodnocení té dané sezóny, včetně výsledků. Konec této kapitoly jsem věnoval mému zázemí a návrhům na zlepšení sportovní přípravy.

1 Cíle práce

Hlavním cílem bakalářské práce je provést analýzu finančního zabezpečení a analýzu sportovní přípravy jezdce MTB enduro.

Dílčí úkoly:

- 1) Charakteristika a představení Milana Myšíka.
- 2) Představení cyklistické disciplíny MTB enduro.
- 3) Zpracování finanční analýzy.
- 4) Zpracování analýzy sportovní přípravy.
- 5) Návrhy na zlepšení dosavadního stavu.

2 Představení jezdce MTB enduro – Milana Myšíka

Narodil jsem se 23. 5. 1993 v malém městečku na severu Čech v Benešově nad Ploučnicí, který se nachází 10 kilometrů od Děčína. Od šesté třídy jsem studoval na víceletém gymnáziu v České Kamenici. Na střední školu jsem však odešel do Pardubic na sportovní gymnázium z důvodu kvalitnějších podmínek a zázemí pro trénink. Po maturitě v roce 2013 jsem nastoupil na Technickou univerzitu do Liberce, fakulta Přírodovědně - humanitní a pedagogická, obor Rekreatologie. Studium jsem si prodloužil z důvodu třech operací obou ramen, které mě v průběhu studia provázely, a také kvůli sportovní vytíženosti.

Obrázek č. 1: Portrét Milana Myšíka (zdroj: vlastní)

Už od tří let jsem jezdil na kole a zúčastnil se několika dětských závodů. Když mi bylo 6 let, tak mi otec řekl, zda nechci zkusit jezdit přes takové malé kopečky. Tím měl na mysli bikros. Ihned na prvním tréninku v Ústí nad Labem mě to uchvátilo a já odstartoval v roce 1999 svou kariéru. O tom, zda to chci jezdit, jsem nepochyboval ani vteřinu, i když hned na první tréninku jsem ošklivě spadl a měl několik šrámů na obličeji. V tu dobu začal závodní kolotoč každý víkend. Doplnkově jsem si vyzkoušel také cross country závody nebo cyklokros, ale ani jedno z těchto odvětví mě nebavilo tak jako bikros. Vzhledem k tomu, že se mi dařilo, nebyl ani prostor si vyzkoušet jiné sporty. V roce 2006, když mi bylo třináct let, jsem si vyzkoušel první závod v disciplíně fourcross, ve které jsem se později stal reprezentantem ČR. Od roku 2006 jsem 4 roky kombinoval birkos s fourcrossem, který se jezdí na speciálně upraveném horském kole. Prioritou byl vždy

bikros, protože to byla olympijská disciplína a sledovanost byla mnohem vyšší než u fourcrossu. Fourcross jsem vlastně jezdil pouze a jen na závodech, bez speciální přípravy.

V roce 2011 jsem ukončil bikrosovou kariéru a začal se specializovat pouze na fourcross, ve kterém jsme byli světovou velmocí. Oproti tomu bikros byl v ČR na ústupu. Bohužel podobný scénář potkal o pár let později i fourcross, který však tato krize postihla celosvětově až když jej vedení světové cyklistické federace UCI vyloučilo z programu světového poháru. V roce 2015 jsem se stal plnohodnotným závodníkem v mladé populární disciplíně MTB enduru, ve které patřím nyní k širší světové špičce a jako jediný český elitní závodník objíždím závody Světové enduro série (Enduro World Series – EWS).

Týmy, ve kterých jsem závodil:

- 1999 - 2001 SK Děčín
- 2002 - 2005 PS Team
- 2006 - 2010 KUR sport racing team
- 2011 - 2012 Giant cycling team
- 2013 – 2014 KUR sport racing team
- 2015 - 2017 GT KUR sport team

Bikrosovou kariéru, vlastně i závodní, jsem začal v roce 1999. Závody v bikrosu (BMX) se jezdí v každé věkové kategorii od šesti let. Ihned po prvním tréninku v Ústí nad Labem jsem jel první závody v Praze – Bohnicích. Zrovna to byl závod Českého poháru a já v něm dojel na 5. místě. Od té doby jsem bojoval každý závod na stupních vítězů. Ještě tentýž rok jsem se zúčastnil mezinárodního závodu evropského poháru v Německu, kde jsem skončil na 6. místě. V dalších následujících sezónách jsem se účastnil všech českých i evropských závodů té nejvyšší úrovně. V ČR jsem stabilně patřil mezi top 3 závodníky, v Evropě jsem si našel místo vždy ve finálové osmičce. Od tohoto roku se mnou můj otec jezdil každý víkend po závodech, buď na Moravu, nebo do zahraničí a já se mu to snažil vrátit co nejlepšími výsledky. V průběhu závodění v dětských kategoriích se mi nedařilo získat titul mistra ČR. Ten jsem získal až ve dvanácti letech v roce 2005. V tomto roce jsem prodělal v sezóně tři zlomeniny. Nejprve mi praskla česka v koleni, poté jsem si zlomil malíček a ještě zápěstí na podzim. Přesto sezóna pro mě byla velice úspěšná. Finálová účast a 7. místo na ME ve Švýcarsku a také získání titulu mistra ČR zalepily problémy, které mě v sezóně provázely. Jeden z největších úspěchů mé kariéry jsem zaznamenal v roce 2006 ve třinácti letech, kdy jsem skončil druhý na mistrovství Evropy

v Anglii. Tímto závodem jsem získal jednu z 5 medailí pro ČR. Tento závod má pro mě velice hlubokou vzpomínku, jelikož jsem měl obrovské štěstí ve čtvrtfinálové jízdě, kdy mě dělilo pár milimetrů od vyřazení. V semifinálové rozjížděce mi pro změnu nebrzdila zadní brzda a ve finále jsem po špatném startu jel beznadějně poslední. Až v první zatáčce jsem udělal manévr a všech zbývajících 7 závodníků předjel. Nezapomenu na tu bouřlivou atmosféru, která mě provázela více než polovinu tratě, než mě předjel francouzský závodník a já skončil druhý. To byl opravdu jeden z nejsilnějších momentů mé kariéry.

Dařilo se mi i v následující sezóně, když jsem zvítězil na evropském poháru v Klatovech, před domácím publikem. Poté přišlo období, kdy nám začal ujíždět vlak, a i v naší věkové kategorii jsme to pocítili. V ČR jsme stále bojovali ve třech, ovšem Evropa i Svět už byli výkonnostně jinde. V roce 2010 jsem se stal juniorským reprezentantem BMX. Prvním rokem v juniorech jsem hned skončil na 10. místě na ME, avšak i přesto mě reprezentační trenér vyhodil a povolal tam náhradního závodníka, který byl na tom výkonnostně hůř než já. Toto rozhodnutí udělalo definitivní tečku za mojí bikrosovou kariérou, kterou jsem sice skončil dříve, než jsem plánoval, ale v rozhodování reprezentačního trenéra hrály hlavní roli sympatie závodníků, nikoliv výkonnost.

Přehled nejlepších výsledků – bikros:

- 6. místo na EP 1999
- 6. místo na ME 2000
- 5. místo na ME 2001
- 3. místo na EP 2002
- 1. místo na MČR 2005
- 7. místo na ME 2005
- 2. místo na ME 2006
- 2. místo na halovém ME 2007
- 1. místo na EP 2007
- 2. místo na MČR 2010
- 10. místo na ME 2010

Obrázek č. 2: Vítězství na evropském poháru v Klatovech 2014 (zdroj: vlastní)

S fourcrossem (4X) jsem začal ve 13 letech, kdy jsem jako nejmladší juniorský závodník soutěžil na MČR, kam jsem dostal divokou kartu díky úspěchům z bikrosu. Fourcross se totiž mohl jezdit až od sedmnácti let. Po úspěchu na ME v roce 2006 jsem se chtěl zúčastnit MČR ve 4X a tak mi organizátoři z Českého svazu cyklistiky vystavili tzv. divokou kartu. Tenkrát se jelo MČR v Litoměřicích, kde jsem často trénoval na horském kole. Jako třináctiletý jsem závodil se závodníky, kteří byli o pět let starší. První fourcrossový závod a já hned skončil ve velké konkurenci jako neznámý na šestém místě. Od této doby jsem měl povolení startovat jako nejmladší na vždy na MČR ve 4X. Českých pohárů jsem se neúčastnil kvůli termínovým kolizím závodů s bikrose.

V roce 2010 jsem si na MČR ve 4X přivodil těžké poranění hlavy, když jsem byl několik hodin v bezvědomí, které jsem si přivodil po souboji o první místo. V roce 2011 už jsem se stal juniorským mistrem ČR v této disciplíně a stal jsem se tak plnohodnotným fourcrossařem. Objel jsem hned několik závodů evropského i světového poháru pod hlavičkou světové cyklistické federace UCI. V tom evropském se mi dařilo nadmíru dobře. Vždy jsem bojoval o finále a celkově jsem skončil druhý. Ve světovém poháru už byla konkurence poněkud větší a tak postup do čtvrtfinále byl v mém ještě juniorském věku velkým úspěchem. V září 2011 však přišla šokující zpráva od UCI, že vyřazují 4X z programu světového poháru. Na toto rozhodnutí zareagovali Angličané a vytvořili

světovou sérii, kterou sami zastřešili pod názvem 4X Pro Tour. Tato série si odbyla premiéru v roce 2012 a nebyl to vůbec špatný krok. Jelo se 5 závodů + oficiální mistrovství světa, které bylo už zas pod hlavičkou UCI. V sezóně 2012 jsem se stal mistrem ČR i v hlavní mužské kategorii, když jsem tam byl prvním rokem. Na mistrovství Evropy jsem vinnou jiného závodníka přišel o semifinále. Na MS v rakouském Leogangu se mi už tolik nedařilo a čtvrtfinále bylo mé maximum. V sezóně 2013 už jsem jel pouze závody 4X Pro Tour, jelikož Český svaz cyklistiky se také po vzoru UCI distancoval od pořádání Českého poháru a MČR a tak jsem posledním mistrem ČR ve 4X. Od té doby už se žádné mistrovství nekonalo v této disciplíně.

Sezóna 2013 se pro mě nesla ve znamení zranění. Skončil jsem 10. na závodě světové série 4X Pro Tour, ale bojoval jsem spíše s vypadávajícím ramenem. I proto 5. místo na ME v Bulharsku jsem považoval za velký úspěch. V sezóně 2014 jsem skončil 6. na světové sérii v Polsku. Na červnovém MS v rakouském Leogangu mi však v první vyřazovací jízdě vyskočilo opět rameno, aniž bych spadl a to byla moje poslední tečka za forucrossovou kariérou, ve které jsem zdaleka nedosáhl met, na které jsem mířil. Musel jsem na operaci kvůli špatnému stavu ramene.

Přehled nejlepších výsledků - 4X:

- 1. místo na MČR 2011
- 2. místo na EP 2011
- 10. místo na SP 2011
- 1. místo na MČR 2012
- 5. místo na ME 2013
- 6. místo na SP 2014

Obrázek č. 3: Milan Myšík (25) na evropském poháru v Belgii (Houffalize) 2011 (zdroj: vlastní)

Od roku 2015 jsem se stal pouze enduro závodníkem. Na enduro jsem přestoupil na žádost sponzorů, ale i z důvodu, že jsem chtěl jezdit disciplínu, o kterou je celosvětový zájem, ale která je také vidět v ČR. Enduro bylo od roku 2013 velice populární a zájem o něj stále roste. Brzo sem si vytvořil jméno na české, ale i evropské scéně. Po úspěšné sezóně 2015 jsem byl nucen vynechat sezónu 2016 z důvodu druhé operace pravého ramene, které mi vypadlo na prvním závodě Světové enduro série (EWS) v Chile. Po zranění jsem zahájil sezónu 2017 už v lednu závody na Novém Zélandu. Sezóna 2017 je stále v prlném proudu. O tom jak populární je v současnosti enduro svědčí fakt, že v roce 2017 bylo oficiálně vyhlášeno mistrovství ČR Českým svazem cyklistiky a premiérově se tak rozdaly medaile mezi nejlepší české enduristy. V letošní sezóně jsem se zaměřil především na Enduro World Series a domácí šampionát, na kterém jsem bral stříbrnou medaili. Sezóna ještě není ukončena a tak je příliš brzy na její hodnocení. Mým cílem do sezóny 2018 je si udržet stálé partnery, kteří mě podporují a díky nimž mohu objíždět závody nejvyšší kategorie - Enduro World Series neboli EWS.

Přehled nejlepších výsledků – enduro:

- 3. místo Česká enduro série 2015
- 7. místo na EP 2015
- Celkové 17. místo na EP 2015
- 1. místo Enduro Rychleby race 2015

- 2. místo Enduro X race 2016
- 4. místo 100% Gravity Enduro Cardrona 2017
- 8. místo NZ DH Napier 2017
- 3. místo Česká enduro série Ještěd
- 42. místo EWS Francie 2017
- 2. místo na MČR Sušice 2017

Obrázek č. 4: Enduro World Series Finale Ligure, Itálie 2015 (zdroj: vlastní)

3 Představení disciplíny MTB enduro

Když se řekne MTB enduro, jedná se o nejmladší cyklistickou gravity disciplínu na horských kolech. Samotný název enduro není pouze cyklistické specifikum, ale můžeme ho spatřit například v motoristickém sportu. Když se řekne enduro, lidé si spíše vybaví enduro na motocyklech, nežli na bicyklech, ve kterém je důležitá terénní obtížnost tratě, ale také čas. V pojetí cyklistického endura je to velmi podobné. MTB enduro se jezdí na speciálních celoodpružených horských kolech, které mají zdvihy 150-170 mm, některé vidlice mají dnes až 180 mm zdvihu.

Jak již název enduro napovídá, jezdí se ve volné přírodě, čímž by se mohlo zdát, že enduro připomíná freeride, který známe z především zimních sportů – lyžování a snowboardingu. Freeride má své místo i v letních sportech, především v cyklistice, avšak freeride se vyznačuje ježděním ve volném terénu, ale také ježděním, ve kterém se nesoutěží. Zde dochází k terminologické kolizi oproti enduru. Tím pádem se enduro posouvá o krok dále. Jelikož se jedná o disciplínu, kde hraje hlavní roli čas, tak se nejčastěji enduro přirovnává k propojení dvou disciplín. Vyrvalostního a olympijského cross country na jedné straně a na straně druhé je přirovnáváno ke sjezdu. Ano, enduro stojí někde na hraně těchto dvou disciplín.

Soutěžní pojetí endura je nejčastěji přirovnáváno k automobilovému Rallye, ve kterém se závodníkům počítá čas měřených rychlostních zkoušek (tzv. RZ). Naopak přejezdy tzv. transfery mezi rychlostními zkouškami měřené nejsou. Respektive se nepočítají do výsledného času závodu. Na přejezdy je však daný časový limit, ve kterém se závodník musí dostat na start následující rychlostní zkoušky. Závod by měl mít minimálně 4 RZ a celkový čas závodu včetně přejezdů minimálně 4 hodiny. Samotný čas závodu by potom neměl být nižší než 20 minut. V nějakých případech nastane, že se jedou pouze 3 RZ, ale za to jsou velmi dlouhé a náročné, a důležitá je pak délka a čas takovýchto závodů. V rychlostních zkouškách, které jsou sjezdového charakteru by však neměly chybět šlapavé úseky, které mohou být buď po rovině, nebo do kopce. To je velký rozdíl oproti klasickému sjezdu, protože na sjezdovém kole, které má zdvihy 200 mm a váží o 3 kilogramy víc, se šlape mnohem hůř. Dalším rozdílem oproti sjezdu je množství RZ – nejede se pouze jedna trať, ale zpravidla RZ bývá 4-8 a každou si závodník může projet v tréninku pouze jednou, tak aby si zapamatoval „jen“ kritické úseky. Závodní pojetí endura totiž spočívá v tom, že závodníci musí umět číst terén dopředu. Není to jako sjezd, ve kterém závodníci trénují celý víkend jednu a tu stejnou trať. Proto RZ jsou někdy až dva

týdny před závodem zavřené a povolený je pouze track walk, nebo-li pěší prohlídka, kde si závodníci tratě procházejí a koukají se na optimální stopy, především v těch sjezdových pasážích.

Pojetí endura má dvojí, za to velmi odlišný význam. V předchozích řádcích jsem nastínil pojetí závodního endura, které se rozmohlo v Itálii a ve Francii na začátku tohoto tisíciletí, ale ten nový rozmach to nabralo až v roce 2013, kdy se začaly pořádat závody po celém světě, včetně vzniku Světové enduro série.

To druhé pojetí smyslu endura je převážně o přátelské vyjížďce s kamarády na celoodpružených kolech v krásné přírodě a volném terénu. Na toto pojetí endura, kdy si skupinka přátel vyjede na enduro vyjížďku, spočívá hlavně ve volnosti a atmosféře, která enduristy provází. Ti si vyjedou libovolným tempem na kopec, který si buď vyšlapou po vlastní ose, nebo když mají možnost využití lanovky, tak za pomoci lanovky nebo vleku se dostanou na vrchol kopce rychleji. Na kopci vyndají ze speciálních enduro batohů chrániče, nasadí si přilbu, která může být s náhubkem, který chrání bradu, čelist a zuby nebo jen klasickou přilbu. Dají si svačinu a vyrazí na danou trať, přesněji trail. Během jízdy si užívají přírodních krás a volnosti v terénu, který je jim vlastní.

Kola na kterých se dá enduro ježdění vykonat, by neměla mít méně než 140 mm zdvihu. To je minimum pro amatérské enduro ježdění. Kola s nižšími zdvihy už se potom dost ničí, přeci jen stále se jedná o tratě sjezdového charakteru. Kola by zase neměla mít více než 180 mm zdvihu, aby nevážila více než 15 kilogramů, to se potom dotýčný fyzicky nadře při výjezdu na kopec mnohem víc. K tomuto pojetí endura patří hlavně zábava, přátelská uvolněná atmosféra. Po vyjížďce se přátelé sejdou v hospůdce, kde to celé všechno dvakrát rozeberou a ještě jednou. Ano, tento způsob už tady byl na konci sedmdesátých let, avšak chybělo tomu materiální vybavení, které posunulo bikerům hranice a otevřelo další možnosti, kterých nyní mohou plně využívat.

3.1 Historie a současnost endura

Kdybychom chtěli být důkladní a bloumat nad oficiálním vznikem endura, asi bychom se nedopátrali. První zmínky o enduru se datují k září 1997, kdy byl pořádán závod v cross country, který pořádala skupinka sjezdařů v americkém Fairfaxu (Hofman, 2006). Tento závod byl pojmenovaný jako „enduro“, protože sjezdaři, kteří závod pořádali ho navedli na sjezdovou trať, na které se jezdil Repack race. Jednalo se opravdu o zcela unikátní cyklistický závod. Tehdy zvítězil Alan Bonds (zdroj: Sonic, 2017).

Obrázek č. 5: Repack race, první cross country závod, který byl tenkrát pojmenován „enduro“ (zdroj: Sonic, 2017)

Enduro tak, jak ho známe v dnešní době, však začalo vznikat o několik let později. První velký impuls k novodobému enduru byl vývoj samotných kol. Výrobci začali vyrábět nové platformy rámců, které byly jakýmsi prostředníkem mezi koly na cross country a sjezd. Tato kola se začala vyrábět na konci minulého století. Na začátku nového tisíciletí začali Francouzi vymýšlet novou cyklistickou disciplínu, ve které se bude závodit v extrémně dlouhých a technických sjezdech a jezdci budou muset tak disponovat i fyzickými schopnostmi (zdroj: NSMB, 2017).

Cílem jejich myšlení bylo najít jezdce, který bude disponovat prototypem elitního sjezdaře, který však bude mít výjimečnou vytrvalost, aby vydržel jet ve sjezdu až 5x déle než 5 minut včetně prudkých a technických výjezdů. Francii tedy můžeme považovat za hlavní centrum této cyklistické disciplíny. Vždyť nejznámější sjezdový závod, který má přes 30 kilometrů, Megavalanche měl ve francouzském středisku Alpe d'Huez premiéru již v roce 1995. Od té doby se každoročně jezdí tento vyhlášený závod, ve kterém startuje až 2000 bikerů, kteří jedou ve vlnách po 300 jezdcích (zdroj: Ucc-sportevent, 2013).

V roce 2002 jsme mohli spatřit první zmínku o enduro kolech v knize Ivo Hrubíška. V pátém vydání své knihy Horské kolo od A do Z je poprvé zařazena kategorii enduro kol. Od této doby do roku 2010 se jednalo o speciální odnož kol, na kterých se nekonaly žádné závody. Po tuto dobu osmi let bylo enduro vnímáno veřejností pouze jako jízda, která je

plná dobrodružství a adrenalinu. Byla na tom velice podobně jako freeride (zdroj: Hrubšík, 2002).

Novodobý formát endura se datuje k roku 2005, kdy se začala formulovat pravidla této disciplíny. Tato pravidla měla zastávat myšlenku, že jezdec fyzicky zdatnější ztratí ve sjezdu méně času, než co nabere ve výjezdu. Jednoduše řečeno, každý jezdec stráví více času ve výjezdu, než ve sjezdu, proto je fyzická kondice hlavním předpokladem endura.

Poté, co se tato myšlenka rozšířila a vyšla v platnost, se začaly ve Francii pořádat první závody v duchu endura. Pro vyváženost výše zmíněného pravidla se pořadatelé rozhodli odstranit výjezdy v měřených RZ. Ne však zcela úplně. Aby se zachovala určitá rovnovážnost, tak v každém měřené RZ byl výjezd, nebo šlapací úsek, který tvořil 10% RZ. Výjezdy tedy spojují jednotlivé RZ a jsou neměřené. Závodníci mají pouze daný limit na daný výjezd, přejezd neboli transfer, ve kterém se musí dostat na start následující RZ. Tímto pravidlem se začali řídit i Italové, kteří v prvním desetiletí nové tisíciletí začali pořádat italské Superenduro.

Velký rozmach nastal na konci roku 2012, kdy byl zveřejněn první kalendář Světové enduro série (EWS) na rok 2013. Od tohoto roku byla nastolena nová pravidla, která si podrobně prostudujeme v kapitole o pravidlech. V současné době se závodní enduro stále vyvíjí. Současná myšlenka endura si zakládá na daném druhu kol, na kterém člověk objede celý závod, bez použití náhradních dílů, komponentů, či cizí pomoci bez ohledu na terén, ve kterém se jede. Tento soutěžní modul má opravdu krátkou historii a stále se rozvíjí, ačkoliv je to stále mezi enduristy velice diskutabilní téma.

Nicméně i v současnosti se enduro drží prapůvodní myšlenky o jízdě v přírodě ve volném terénu a s přáteli. Enduro je momentálně nejrychleji se rozvíjející cyklistickou disciplínou. Rok od roku zažívá enormní nárůst sledovanosti a to jak od diváků, tak především v médiích. V současné době se jezdí enduro po celém světě. Dominantními státy v enduru jsou kromě Francie taky USA, Austrálie, Itálie, Velká Británie, Irsko, Španělsko a státy jižní Ameriky.

Enduro nespadá do olympijského programu ani pod hlavičku světové cyklistické federace UCI, přesto závody EWS mají rozhodčí a koordinátory proškolené z UCI. Momentálně se jedná, že by se mělo konat mistrovství Světa v enduru. Už tři roky se konají ve vybraných zemích národní šampionáty pořádané národními federacemi. Letos se jeho premiérové mistrovství ČR pořádá Českým svazem cyklistiky v jihočeské Sušici.

V ČR se pravidelně účastní na závodech České enduro série 300-400 závodníků, na závodech EWS je kapacita 400-450 závodníků, která je vždy vyčerpaná. Dnes existují opravdu spousty endurových národních i mezinárodních sérií, to dělá z endura nejpoblíbenější MTB disciplínu.

3.2 Technické podmínky MTB enduro

V této kapitole si představíme technické podmínky, bez kterých by enduro nešlo provozovat. Mezi hlavní technické podmínky endura patří endurové tratě, enduro kolo a endurová výstroj jezdce.

3.2.1 Enduro tratě

Endurové tratě se nachází čistě a jen v přírodním terénu ve vysokohorském prostředí. K vybudování enduro tratí, nebo-li trailů, je potřeba mít kopce, v lepším případě hory, a od věci není mít k dispozici lanovku. Endurové tratě jsou vedeny z vrcholů kopců směrem dolů, nechybí v nich ani šlapavé úseky, kdy člověk musí kousek vyšlápnout, aby zase pokračoval v plynulé jízdě z kopce. Máme neoficiálně 2 typy endurových tratí. Buď se nachází v bike parcích, kde je hustá síť tratí, které jsou hodně rozbité od sjezdařů, nebo jsou vytvořeny přírodně bez pomoci těžké techniky. Zde dochází k častému střetu názorů, co je víc enduro. V bike parcích je enduro více náchylné na materiál, tratě tam jsou totiž hodně rozbité, nechybí tam skoky různých délek, klopené zatáčky ani technické rozbité úseky plné kamenů a kořenů.

Endurové tratě, nebo-li rychlostní zkoušky, ve světě mají minimální délku 5 minut, maximální pak 20 minut. V těchto RZ většinou nechybí dříve zmiňovaných 10% šlapání nebo výjezdů, které jsou součástí RZ. RZ ve světě jsou fyzicky velmi náročné. Jezdí se opravdu na sjezdových tratích hodných světového poháru ve sjezdu, ale na enduro kolech, které má výrazně menší zdvihy, je to velice náročné. Když v polovině RZ máte minutový sprint do kopce a poté další extrémně těžký a technický sjezd. Proto ti nejlepší enduroví závodníci na světě jsou bývalí sjezdaři, kteří vyhrávali světový pohár, a na enduro natrénováni na silničních kolech několik tisíců kilometrů a nyní vyhrávají i v enduru. Alfou a omegou úspěchu je umět propojit fyzické a sjezdové schopnosti. Ve světě bývají závody většinou dvoudenní a každý den se jede 4-5 RZ. Když je závod jednodenní, jezdí se obvykle 6-8 RZ. Celý čas od startu do cíle závodu včetně neměřených přejezdů se pohybuje 7-12 hodin, když je závod dvoudenní. Na světových enduro tratích se nachází

mnoho přírodních, někdy i umělých nástrah. Jezdci musí překonávat těžké sjezdové úseky, kde se nachází kameny, kořeny, uměle vytvořené kamenité sekce zvané rockgarden nebo úseky, kde se sjíždí strmé skály. Na enduro tratích nevidíme tolik uměle vytvořených skoků jako při sjezdu, v tom je enduro trošku milosrdnější. Skoky v enduru mají většinou do deseti metrů, kdežto ve sjezdu mají některé dvojskoky až dvacet metrů. Ve světě jsou nejnáročnější technicky i délkově tratě v kanadském Whistleru a v Alpách.

V ČR se endurové tratě nacházejí převážně v okolí bike parků. Důvodem je, že se v ČR nesmí jezdit v lesích mimo vyznačené cyklistické nebo turistické trasy. Nemluvě o oblastech chráněné krajinné oblasti nebo národních parků. Bohužel tento zákon drží český mountainbiking při zemi oproti alpským zemím, kde se naopak preferuje ježdění v parcích. Možnosti v ČR jsou tím pádem velmi omezené. Vrcholky českých hor nedosahují zdaleka takových parametrů jako Alpy, proto endurové tratě v ČR mají maximální délku 6 minut. Většinou tratě mají 3-5 minut což je takový český standard. Musím dát za pravdu, že ale z minima pořadatelé vždy udělají maximum. Bohužel je to právě délka a obtížnost tratí co nás indisponuje na velkých světových závodech, kde jsou RZ až 3x delší a mnohem technicky náročnější. V ČR patří k nejnáročnějším tratím okolí Ještědu a Kouty nad Desnou v Jeseníkách. Na endurových tratích v ČR se na závod zavírají sebemenší skoky z důvodu bezpečnosti, s čímž se ve světě nesetkáte. V ČR jsou závody pouze jednodenní a časově poloviční oproti závodům EWS (iDnes, 2014).

3.2.2 Endurové kolo

Závodní endurová kola mají rozměry 27,5 palce nebo 29 palců. V dnešní době se již nevyrábí 26 palcová kola. O tom, že enduro je současným fenoménem mountainbikingu svědčí, že enduro kola se stále rozvíjí, výrobci neustále vylepšují a zlehčují nové modely. V současné době se začínají rozmáhat i endurová elektro kola. Dnes se vyrábí karbonová nebo hliníková enduro kola. Každé má svou výhodu a nevýhodu. Hliníkové rámy jsou cenově dostupnější, ale po čase hliník měkne. Karbonové rámy jsou dnes finančně dost nákladné, tuhost karbonu je neměnná, ale stává se, že karbon praskne. Enduro kola a rámy dnes vyrábí obrovské kvantum firem, které se specializují na výrobu kol. Mezi nejznámější a nejkvalitnější značky patří například Santa Cruz, Ibis, Specialized, Cannondale, GT, Yeti, Rocky Mountain, Trek, Mondraker, Devinci, Giant, Cube a dalších mnoho firem. Profesionální závodníci továrních týmů mají velký vliv na vývoj kol, na kterém se značnou měrou podílejí.

Výběr správného enduro kola dnes není jednoduchý. Vyrábí se opravdu mnoho komponentů a náhradních dílů a člověk si při jeho výběru musí vše důkladně prostudovat, aby mu kolo maximálně vyhovovalo. Je důležité se především zaměřit na vybavení jako jsou brzdy, odpružení (vidlice, tlumič), řazení a teleskopická sedlovka. Tyto komponenty jsou náchylné a ne každému daný produkt vyhovuje.

Kategorie enduro kol se uvádí mezi zdvihy vidlice a tlumiče mezi 150 – 170 mm zdvihu přední vidlice. Zadní tlumič má obvykle 150 – 165 mm. Veřejnost si spojuje enduro kolo i se zdvihy 120 – 140 mm, ale této kategorii kol se nazývá All-mountain. Přední kotouče mají zpravidla na enduro kolech 203 mm přední a 180 nebo 200 mm zadní brzdový kotouč. Pláště, které se dávají na enduro kolo mají minimální šířku 27,5 nebo 29 x 2,30, ale častěji se používají širší pneumatiky 27,5 nebo 29 x 2,40 – 2,50. Dnes si enduro kolo nedovedeme představit ani bez teleskopické sedlovky, která je založena na hydraulickém systému. Tato sedlovka umožňuje mnohem komfortnější pocit z jízdy. Do kopce si člověk sedlovku vytáhne, z kopce zas dá dolu, aby mohl jít celým těžištěm za sedlo ve sjezdových pasážích. To vše provede pouze stlačením páčky, která sedlovku ovládá přímo z řídítek. Nemusí tak slézat a neustále si zvedat sedlovku nahoru a dolu.

Co se týče kokpitu, řídítka se vozí šířky 740 – 780 mm, čili užší než ve sjezdu. To z důvodu, že mnohdy jsou průjezdová místa mezi skalami nebo stromy opravdu úzká a se sjezdovými řídítky šířky 800 mm by člověk měl už velký problém dané místo projet. Řídítka mají průhyb 10 – 30 mm. Představce se používají oproti sjezdu naopak trochu delší. Normou jsou délky 4 – 5 mm. Převody, které dnes mají enduro kola jsou také velmi speciální. Vpředu se vozí jedno převodník a vzadu kazeta má rozpětí 10 – 48 nebo 52 zubů. Vozí se tedy systém 1x11 nebo 1x12 v případě výrobce značky Sram. To zase zvyšuje komfort jízdy, jak v prejezdech, tak ve sjezdech. Člověk má širší možnosti převodů. Systémy řazení jsou dva. Shimano 1x11 a Sram 1x12 zubů. Na enduro kolech převažují nášlapné pedály, ale jsou i výjimky mezi jezdci, kteří preferují volné pedály tzv. platformy, které jezdci umožňují rychleji reagovat sundáním nohy v kritické situaci. Váhové rozpětí enduro kol je 12,5 – 14,5 kilogramů. Enduro kola jsou k dostání ve velikostech S, M, L a XL.

3.2.3 Výstroj enduro jezdce

Povinná výstroj jezdce na enduro je ochranná přilba. Tu jezdec musí mít na hlavě po celou dobu závodu pevně připnutou na hlavě. V RZ musí mít jezdci téměř na všech

závodech helmu s integrálním chráničem obličejem. Jsou výjimky, kdy pořadatel povolí závodit v helmě bez integrálního chrániče a může se jezdit jen v „malé“ helmě. Jezdec může helmu sundat pouze v případě, kdy nejede na kole, například když tlačí kolo při přejezdu do kopce. Důležitou povinnou výbavou jsou boční kryty na řídítkách z důvodu bezpečnosti. Do povinné výbavy spadá chránič páteře nebo jezdcí musí mít batoh s integrovaným chráničem páteře. Enduro se jezdí v kraťasech a v dresu s krátkým, 3/4 nebo dlouhým rukávem. Do doporučené výbavy patří dlouhoprsté rukavice, chrániče loktů a kolen. Doporučený je i chránič krční páteře. Endurové chrániče jsou ze speciálního materiálu aby jezdcům nebyly nepříjemné při přejezdech. Loketní i kolenní chrániče jsou z pěnového materiálu, který při nárazu ztvrdne. Chrániče jsou speciálně anatomicky tvarované a odvětrané, aby pomohly závodníkům k lepším výsledkům.

3.3 Stručná pravidla MTB enduro

Pravidla o enduru nabyla platnost v roce 2013 s příchodem Světové enduro série. V mnohém se endurová pravidla shodují s pravidly ve sjezdu. Především co se týče technického zabezpečení závodů. Enduro se jezdí pouze v pěti kategoriích: junioři U21, juniorky U21, muži, ženy a muži Masters (40 a více let). Na některých vybraných závodech jezdí i kategorie amatérů. Závodníci mladší 18 let mohou startovat pouze se souhlasem rodičů.

RZ jsou vyznačeny viditelnou páskou, která lemuje tratě po celé jejich délce. RZ by neměly obsahovat více než 20% výjezdů. Musí být převážně sjezdového charakteru a musí v něm být zahrnuty prvky technicky náročné obtížnosti. Délka RZ není striktně určena pravidly, protože vždy záleží na profilu kopce a jaké mají pořadatelé možnosti. Běžná délka je 5 – 10 minut.

Povinnou výstroj enduro závodníka jsem popsal v kapitole 3.2.3 Výstroj enduro jezdce. S výjimkou, že v některých závodech patří do povinné výbavy i dlouhoprsté rukavice. Závodníci si nesmí v průběhu závodu měnit náhradní díly na kole. Pouze na místě k tomu určené, což je tzv. technická zóna, kde mají závodníci k dispozici vlastní mechaniky a zázemí a kde si mohou nechat servisovat kolo. Nesmí však vyměnit náhradní díly s výjimkou řetězu, pneumatik a „drobných“ komponentů. Aby se pořadatelé přesvědčili, že nikdo nepodvádí, každý jezdec dostane na startu samolepky, které si nalepí na přední a zadní ráfek, rám, zadní rámovou stavbu a vidlici. Tímto pravidlem se předchází podvádění o výměně komponentů v průběhu závodu. Závodníci si musí vše co potřebují

vézt s sebou v batohu nebo v kapsách. Závodníkům není povolena cizí pomoc (Česká enduro série, 2015).

V případě, že si závodník vymění například zadní kolo, dostane penalizaci 5 minut do výsledného času. Penalizaci dostanou i závodníci, kteří zmeškají svůj startovní čas. Když jezdec odstartuje do 5 minut od původního startu, dostane minutovou penalizaci. Pokud však přijede o více než 5 minut déle, dostane penalizaci 5 minut.

Závodníci startují do závodu z místa prostoru startu a cíle po vícečlenných skupinkách, které mají daný čas, v němž společně zahájí závod. Do startu RZ se startuje podle startovních čísel a kategorií, vždy od nejvyššího po nejnižší. Závodníci s nejnižšími startovními čísly, patří k nejrychlejším. Do RZ vždy závodník startuje v čas, který mu je stanovený na příslušnou RZ. Závodníci startují ve třicetisekundových intervalech. Startovní časy RZ závodníci obdrží těsně před startem samotného závodu. Start a cíl měřených RZ je vždy letmo, kdy člověk projede na startem i cílem a čas mu změří čipová časomíra. Čipy závodníci mají na obou zápěstích. Časy na přejezdy bývají nastaveny tak, že se dají stihnout v klidném tempu, i když závodník musí opravovat v cíli přechozí RZ defekt. Závodníci se dostávají na starty RZ pouze za svépomoci. Na některých závodech pořadatelé využívají lanovek vzhledem k vyšší náročnosti závodu. Pokud však lanovka není dovolena, závodník se nesmí dopravit na start jinak než po vlastní ose a na jiném kole než na kterém odstartoval.

Základním pravidlem je, že pokud rychlejší závodník dojede závodníka před sebou, ten je povinen mu uvolnit cestu aniž by mu bránil v předjetí. Toto pravidlo je zachováno v rámci duchu fair play. Pokud nastane situace, že závodník před Vámi spadne a stane se mu úraz, jste povinni zastavit a poskytnout mu pomoc. Za tento čin Vám bude přidělen čas odpovídající výsledkům z dalších RZ.

Důležitým bodem v enduro pravidlech je zachování vztahu k přírodě. Závodníci nesmějí používat tzv. strhávačky na brýle, při deštivém počasí. Je to z důvodu zachování respektu člověka k přírodě. Stejně tak závodníci nesmí vyhodit žádné obaly od tyčinek, gelů a podobně. Toto pravidlo je v enduru velice striktní a jezdec za jeho porušení dostane 5 minut penalizaci.

Závodní tratě by měly být vyznačeny několik dní před zahájením tréninků. V těchto dnech od vyznačení až po zahájení oficiálních tréninků je zakázáno trénovat, závodníci si

pouze mohou tratě procházet pěšky a načítat si tak stopy. Hlavní rozdíl oproti pravidlech sjezdu je, že si závodníci mohou všechny RZ projet v tréninku pouze jednou, proto v tréninku dnes již každý závodník používá outdoorovou kameru, ze které pak trať podrobně studuje večer před závodem. Závodníci, kteří se nezúčastní povinného tréninku, nejsou připuštěni k závodu. Před zahájením tréninku pořadatel daného závodu je povinen uspořádat pro závodníky a manažery poradou tzv. Briefing, kde se diskutuje o značení tratí, obtížnostech a případných změnách v časovém harmonogramu. Závodníkům, kteří se ho nezúčastní, nebudou již znova sděleny informace probírané na briefing. Pořadatel má vždy právo na změnu v časovém rozpisu nebo změnu v pořadí RZ z důvodu nepříznivých podmínek počasí (EWS, 2017).

3.4 Enduro ve světě

V kapitole 3.1 jsem se věnoval historii disciplíny MTB enduro. Od roku 1995 se ve Francii pořádá legendární hromadný závod Megavalanche. Velmi podobný tomuto závodu je další francouzský závod, který se jezdí hromadně a formát závodu je stejný se jmenuje Mountain Of Hell. Tyto závody jsou světoznámé, protože délka závodu je přes 30 kilometrů. Startuje se na sněhu na ledovci a končí v údolí 700 m. n. m. Závodníci, kteří jedou na tento závod nejedou zvítězit, ale jedou si užít neopakovatelnou atmosféru a prožitek z jízdy, který nikde na světě nenajdou. Závod Megavalanche se jezdí taky na francouzském ostrově Réunion, který se nachází východně od Madagaskaru. Pro tento typ závodu je ideální kolo se 160mm zdvihy odpružení.

Poté, co enduro dostalo v roce 2013 zcela nový rozměr, začaly vznikat nové národní i mezinárodní série nebo jednotlivé závody. Nejznámější celosvětovou sérií je Světová enduro série (EWS), která je považována za neoficiální mistrovství Světa této disciplíny. Mezi další velké série patří jihoamerická Montenbaik enduro series, která se hlavně jezdí na území Chile, Argentiny a Kolumbie. V severní Americe je velice sledovaná Big Mountain Enduro series (USA) a Canadian Enduro series (Kanada). Mezi největší závody v Evropě pak patří francouzská národní série Cannondale Enduro tour, která je známá a velice významná, protože se jezdí bez tréninku, tzv. „na oči“. Velice populární s dlouhou historií je také Superenduro. V zemích jako Chorvatsko, Slovinsko, Rakousko a Itálie se jezdí série Sloenduro. Známa je i britská série závodů PMBA Enduro series nebo POC Scottish Enduro Series. Svoje místo mezi evropskými sériemi má i Česká enduro série, kam se sjíždí závodníci ze Slovenska, Rakouska, Polska, či Německa. Na jižní

polokouli se jezdí v Austrálii Roller Coaster Enduro a na Novém Zélandu 2W Gravity Enduro. Enduro jako takové není zatím moc populární v zemích Afriky a Asie, kde stále spíše inklinují ke sjezdu. Momentálně není známý počet enduro sérií, ale je jich opravdu mnoho. I v Polsku mají svou národní sérii, která se jezdí po francouzském vzoru „na oči“.

Kromě klasických enduro závodů se také jezdí endurové etapové závody, které jsou velice fyzicky náročné a trvají minimálně 5 dní. Mezi tyto závody patří nejznámější Trans BC v Kanadě, Trans NZ na Novém Zélandu nebo Andes Pacifico v Chile. V Evropě jsou nejvýznamnějšími etapovými závody Trans Provence a Trans-Savoie ve Francii. Celosvětově o enduro v současné době roste veliký zájem a tento nárůst má z následků stále nové vznikající série a závody (Enduro-mtb, 2017).

3.4.1 Enduro World Series (EWS)

Na podzim roku 2012 obletěla nejčtenější světová média zpráva, že v roce 2013 se pojede první ročník Světové enduro série. Za zrodem tohoto nápadu stojí skotský chlapík Chris Ball. Ten kolem sebe vytvořil spolehlivý tým lidí z různých anglicky mluvících zemí a společně dnes řídí seriál největších MTB závodů na světě.

Každoročně se seriál EWS skládá z 8 závodů. Tyto závody se každý rok obměňují s výjimkou závodu v kanadském Whistleru a italském Finale Ligure, který tradičně uzavírá sezónu EWS. EWS závody se jezdí často i exotických zemích jako například Tasmánie, Madeira či Kolumbie. Seriál závodů trvá od března do října, tedy 8 měsíců. V březnu seriál zahajují závody na jižní polokouli, buď se začíná v Chile, Argentině, na Novém Zélandu nebo v Austrálii. Tyto závody na jižní polokouli jsou většinou dva po sobě. Jeden víkend se závodí v Chile, druhý v Argentině. Je to z prostých důvodů. V měsících duben – červenec seriál obvykle pokračuje v evropských státech. V srpnu se jede závod v Kanadě, ve Whistleru, kde se jezdí od samého počátku seriálu. Na závěr sezóny v září nebo v říjnu se závodníci obvykle sjíždí na italskou riviéru do Finale Ligure, kde tradičně seriál končí. EWS je dnes považována za formuli 1 současné mountainbikingu. Její ředitel Chris Ball má pod sebou tým vynikajících lidí, kteří z tohoto seriálu dělají opravdový unikát jak po jezdecké stránce, mediální, tak i po té formální.

V tomto seriálu startují opravdoví profesionálové, kteří závodí za tovární týmy, mají své mechaniky, manažery, fyzioterapeuty, maséry a zázemí, které můžeme znát

například ze závodů světového poháru v olympijské disciplíně cross-country. I díky tomu tento sport roste zběsilým tempem.

3.4.2 Nominační kritéria na EWS

Kapacita jednotlivých závodů je 400–450 účastníků. Na jednotlivé závody se otevírá registrace začátkem ledna. Pro enormní zájem a omezenou kapacitu závodů museli pořadatelé najít přesný systém, který bude spravedlivý a zároveň v něm budou upřednostněni profesionální závodníci, ale i ti kteří si nominaci vyjedou a nebo amatéři, kteří si chtějí zkusit jaké to je závod na největších MTB závodech.

Prioritu tedy dostávají oficiální EWS týmy, které si zaplatí členství týmu. Ti mají přednostní právo přihlásit své závodníky na vybrané, většinou všechny podniky. Po jejich registraci se o pár dní později otevírá registrace pro TOP 30 žen a TOP 100 mužů z předchozího ročníku seriálu, které mají právo přihlásit se na všechny jimi vybrané závody. Po tomto tzv. rezervačním listu se přihlašují závodníci, kteří si účast na EWS vyjeli v závodech nižších kategorií. Tyto závody určí EMBA (Enduro Mountain Bike Association). Tato organizace zaštiťuje právě EWS organizaci. Na konci ledna se pak na 24 hodin otevře loterijní systém, kam se může přihlásit už každý, kdo chce jet vybraný závod EWS v daném roce. Z tohoto systému ovšem jen pár jedinců dostane tzv. divokou kartu. Všichni závodníci při otevření registrace mají možnost si přikoupit již dříve zmiňovanou EMBU. Bodovat do celkového hodnocení seriálu mohou pouze členové EMBY. Výhodou tohoto členství je pro rychlejší závodníky nižší startovní číslo, tím pádem se výrazně eliminuje neustálé dojíždění pomalejších závodníků.

3.5 Enduro závody v ČR

První závod v enduru se v ČR pořádal v roce 2012 v Koutech nad Desnou. Pro velký zájem účastníků se pořadatelé seriálu závodů cross country maratonů Kolo pro život rozhodli, že v roce 2013 uspořádají i první ročník České enduro série. První rok se počet startujících pohyboval kolem 70 lidí. V ten samý rok se jel jednorázový závod Enduro X race v jihočeské Sušici. Rok 2013 byl opravdu průlomový. Seriál závodů České enduro série se začal rozrůstat a počet startujících se začal navyšovat. V roce 2015 se jelo z původních tří závodů hned závodů šest. Od tohoto roku se jezdí pravidelně Enduro série v šesti destinacích v ČR: Kouty, Ještěd, Klíny, Špičák na Šumavě, Zadov a Malá Morávka v Jeseníkách.

Bohužel lokality se v ČR nemění, což je škoda. Jezdí se každoročně nejen ve stejných areálech, ale taky na stejných tratích, které jsou ze 75% bike parkové. Přitom v ČR je mnoho krásných míst, kde se nacházejí opravdu dlouhé, technicky náročné traily, ale tyto lokality jsou většinou v majetku Lesů ČR nebo v CHKO, a tím pádem je zakázáno tam uspořádat oficiální závod.

Počet startujících se letos pohybuje mezi 300 – 400 závodníky, kteří mohou závodit buď v kategoriích Race nebo Hobby. Ti co jedou kategorii Hobby mají o jednu RZ méně, zpravidla vynechávají tu technicky a fyzicky nejtěžší. Formát závodů Enduro série je trochu odlišný od závodů v jiných zemích. Jezdí se bez pevného startu, a tak si jezdci mohou jet v pořadí v jakém chtějí, čímž dochází často ke kolizím mezi profesionály a amatéry. Tento způsob je poněkud nešťastný, ale už se pracuje na novém formátu závodů této série. V ČR se tradičně od roku 2013 jezdí taky závod v Sušici, Enduro X race, který vždy zahajoval českou enduro sezónu první květnový víkend. Tento závod letos poprvé dostal korunu v podobě mistrovství ČR a jel se tak v termínu, který vydal Český svaz cyklistiky – 30. 7. 2017.

Letos se také poprvé jel závod Blindenduro, který pořádá náš nejúspěšnější závodník Michal Prokop. Tento závod se jel první květnový víkend na Lipně a je speciální, protože – jak název napovídá – se jede bez tréninku, takže „na oči“. O enduro závody je v ČR v posledních dvou letech enormní zájem. V roce 2015 závodilo ještě 200 závodníků, letos na prvním závodě Enduro série v Koutech nás bylo 430. Je to dáno tím, že vznikla nově kategorie Hobby. Bohužel velký nedostatek je v ČR časomíra. Vyjma závodu Enduro X race, kde si pořadatel pronajme vždy časomíru kobercovou, na běžných závodech v ČR závodníkovi pípá čip na řídítku vždy startovní a cílový komisař na dané RZ. To nese za následek, že člověk v cíli musí prudce brzdit, což je jednak velmi nebezpečné, ale i nepřesné, protože mnohdy cílovému komisaři trvá několik sekund než čip správně přitiskne ke krabičce, kterou drží. Enduro se stále rozvíjí, a to nejen ve světě, ale taky v ČR a věřím, že tento poněkud nešťastný systém bude brzdy nahrazen průjezdovou časomírou, jako je tomu na závodech v zahraničí.

3.6 Světové a české osobnosti endura

Světoví enduro závodníci většinou přešli na enduro ze sjezdu, ať už kvůli sponzorům, kteří se na enduro více zaměřují, nebo z důvodu, že už nechtěli podstupovat neustálý psychický nátlak ve sjezdu, který tam je stále o několik % vyšší. Přeci jen

v enduru, tím jaký je systém závodě, je atmosféra uvolněnější a je prostor chybu napravit. Většina špičkových enduro závodníků z Francie je však celou kariéru zaměřena na enduro, a to zejména díky tomu, že se zde enduro „narodilo“ už v roce 2000. Někteří enduro závodníci přešli na enduro z cross-country nebo fourcrossu. Češi jsou bývalí fourcrossaři téměř všichni.

Jared Graves se narodil 16. 12. 1982 v australském městě Toowoomba. Tento australský závodník je opravdový všuměl na kole. V roce 2008 upadl na Olympijských hrách (birkos) v Pekingu ve finálové jízdě když bojoval o medaili, nakonec skončil na 6. místě. V roce 2009 se mu na krku houpala zlatá medaile z MS ve 4X, o rok později zvítězil ve stejné disciplíně ve světovém poháru. V roce 2014 se stal celkovým šampionem v EWS (Dirt, 2013).

Jerome Clementz je francouzský závodník, který se narodil 31. 5. 1984. Jerome je bývalý francouzský sjezdař, který se v roce 2000 stal vicemistrem Francie právě ve sjezdu. V roce 2005 vyhrál poprvé Megavalanche, a stejně tak si vedl i v roce 2010, kdy už byla konkurence mnohem nabitější. V roce 2013 se stal prvním světovým šampionem v enduru. Vyhrál hned 4 ze 7 závodů. Dnes patří ke stálici EWS. Momentálně je na 4. místě průběžného pořadí (Jerome Clementz, 2017).

Nicolas Vouilloz se narodil 8. 2. 1976 ve francouzském Nice. Tento francouz je považován za největší legendu světové sjezdové scény. 10x vyhrál titul mistra světa. V roce 2013 nastoupil do Světové enduro série. Bojoval o celkové vítězství, ale ze hry ho vyřadilo zranění. Od té doby byl stabilním článkem světového endura. V roce 2016 vyhrál závod EWS v Argentině v jedenačtyřiceti letech. Na poslední závodě EWS 2016 v Itálii oznámil tento legendární závodník konec kariéry (Dirt, 2016).

Michal Prokop je českým nejúspěšnějším MTB závodníkem. Říká se, že je to český Jared Graves. V roce 2008 byl také na OH v BMX v Pekingu. Stal se trojnásobným světovým šampionem ve fourcrossu. V enduru patří mezi jeho nejlepší výsledky 21. místo na EWS v Irsku v roce 2016 (Redbull, 2017).

Dalšími jmény ve světě endura jsou: Sam Hill (Austrálie), Jesse Melamed (Kanada), Richie Rude (USA), Martin Maes (Belgie), Mark Scott (Velká Británie) a mnoho dalších. V ČR kromě Prokopa závodí na velice vysoké úrovni Milan Myšík, Přemek Tejchman nebo Jiří Fikejz.

4 Analýza finančního zabezpečení MTB Enduro

Sponzoring je komunikační disciplína, jež využívá emocionálních vazeb a prožitků spotřebitele či zákazníka (závodníka) spojených se sportem k budování obchodních vazeb na daný produkt či společnost (Novotný, 2010).

Jedním z nejdůležitějších pojmů ve sportovním odvětví je financování neboli sponzorování. Sponzorování můžeme rozumět, že se jedná o vztah mezi sportovcem na jedné straně a partnerem na straně druhé. Partner poskytne sponzorovanému většinou sponzorský dar v podobě finančních prostředků, nebo barterovou podporu, pod kterou si můžeme představit věcné prostředky či služby. Tato forma partnerství se uzavírá smluvně podpisem k určitému datu obou smluvních stran. Po smluvní dohodě partner využívá sportovce jako svůj marketingový nástroj a obě strany tím tak dosáhnou svého cíle za pomoci strany druhé.

V cyklistické disciplíně MTB Enduro, ostatně jako v jiných menšinových sportech v České republice, není lehké sehnat dostatek finančních ani materiálních prostředků. MTB Enduro nepatří mezi mediálně atraktivní sporty a je těžké jej srovnávat s fotbalem, hokejem nebo i silniční cyklistikou. Tyto sporty mají mnohonásobně vyšší sledovanost. Další nevýhodou této disciplíny je, že není olympijská, a tím pádem není podporována Mezinárodním olympijským výborem ani Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Získat sponzorský dar v podobě finančních prostředků je v ČR velmi vzácné. Je to velmi individuální a je pouze a jen na každém závodníkovi, jak si sežene dostatek financí a materiálu na danou sezónu. V dnešní době více než kdejaké výsledky zajímá potencionální sponzory aktivita a sledovanost na sociálních sítích, internetových stránkách a zpětná vazba. Není to pouze o tom přijít za sponzorem s otevřenou dlaní, že jsem nejlepší a dělám to a to, je to o tom přijít za nimi s pokorou, nabídnout jim reklamu, zpětnou vazbu a viditelnost. Jedině tak lze v menšinových sportech dnes uspět s žádostí o sponzoring.

Dnes je rok 2017, už několik let jsem sám sobě manažerem. Dovolím si říct, že poslední dva roky celkem úspěšným. Ano, napadla mě otázka, že bych si najal manažera, ale poté, co jsem dostal rady od několika profesionálních sportovců kdy a na co si dát pozor, musím jim dát za pravdu. Dnešní manažeři jdou pouze a jen po číslech, a když jsem se rozmyšlel, koho oslovím, tak jsem raději zůstal na zemi a couvnul. Zůstal jsem tak manažerem sám sobě a dokážu si zajistit zabezpečení na absolvování celé sezóny a mít ten nejlepší materiál, abych byl konkurenceschopný na světových závodech.

Zlom nastal na konci roku 2015, kdy jsem měl za sebou úspěšnou sezónu a dostalo se mi několika nabídek. Tento rok byl můj první v enduru a hned jsem se uvedl v dobrém světle a byl jsem hodně vidět, jak z hlediska výsledků tak i marketingově. Nabídky, kterých se mi v průběhu sezóny dostalo, byly zajímavé, avšak já chtěl zůstat věrný stávajícím partnerům a prvně jsem oslovil je s lepší finanční nabídkou. Firmy GT, Mitas a KUR sport mi schválily můj požadavek, a já tak mohl navrhnout své plány na 2016. K tomu jsem získal sportovní dotaci od Ústeckého kraje.

V sezóně 2017 mě podporují tito hlavní partneři:

- GT Bicycles – generální partner, který mi poskytuje závodní a tréninková kola, ale především finanční podporu na závody světové enduro série.
- KUR sport – hlavní partner, otcova firma, která mi poskytuje několikaleté zázemí, finanční podporu na přípravu a vybrané závody, ale také materiální podporu.
- Mitas – hlavní partner, který mi daruje finanční příspěvek a dodává mi velopláště a veloduše na všechny závodní i tréninková kola.
- Big Shock – hlavní partner, který mi dává finance na závody a zásobuje mě oblečením, energetickými tyčinkami, cukry a nápoji.

A dále pak sponzoři:

- Dakine – výrobce sportovního a civilního oblečení, batohů, zavazadel, vybavení na enduro (batohy, chrániče, dresy, kraťasy, rukavice, ponožky, doplňky,...)
- Uvex – německá firma vyrábějící přilby a brýle.
- Öhlins – švédský výrobce vidlic a tlumičů.
- Protocycles – je výhradní dovozce do ČR značky Chromag vyrábějící řídítka, představce, gripy, pedály a sedla.
- Muc-off – anglická značka vyrábějící chemii na ošetření kol.
- Sponser - švýcarská sportovní výživa, kterou používá například olympijský vítěz v cross country Nino Schurter.
- Outdoorweb – obchod, který mě podporuje botami značky North Wave,
- ManoBike – český výrobce převodníků, vodítek řetězů a napínáků, kterých mám také velkou spotřebu.
- Rehabilitace Kateřina – děčínská rehabilitační klinika, kde se o mě starají po závodech, úrazech a kde cvičím na odstranění svalové dysbalance.

Obrázek č. 6: Enduro kolo GT Sanction Milana Myšíka (zdroj: vlastní)

Proto, abych si udržoval stálou spolupráci se svými partnery, se snažím udržovat vztahy s veřejností (public relations), dělat jim co největší reklamu (advertising) s čímž souvisí podpora prodeje (sales promotions). Těmto pojmům se říká marketingové služby. Každý můj sponzor má prostor pro svou reklamu na závodním i tréninkovém kole, na dresech, sportovním oblečení a vybavení, jako například na přilbě. Svým partnerům nabízím účast na jejich promo akcích nebo veletrzích, kde jsem jejich reklamní tvář v jejich stánku a nabízím jim pomoc při předvádění výrobků nebo autogramiádu pro veřejnost. Dalším důležitým prvkem je aktivně se zapojit do výroby produktů daného partnera a pomoc jim vyvíjet nové technologie a samozřejmě zvyšovat sympatie ke sponzorovi a vystupovat na veřejnosti v dobrém jménu mých partnerů.

4.1 Financování do roku 2015

Příjmy a výdaje, které poskytuji v této a následujících dvou kapitolách, vycházejí z Evidence příjmů a výdajů, které shromažďuje má účetní (matka) Zdeňka Myšíková. Zlomový rok byl 2011, ve kterém jsem byl juniorským reprezentantem ČR v disciplíně BMX. Od roku 1999, kdy jsem s BMX začal, mě podporoval jen můj otec, který vlastní síť cyklistických obchodů na severu Čech. Jelikož se mi dařilo, otec mě podporoval na všech českých i evropských závodech. Dotoval to pouze z jeho vlastní kapsy, stejně jako každý rodič, jehož dítě jezdilo BMX. Říká se, že se jedná o sport rodičů, což je pravda. V tomto

v ČR nefunguje žádná reprezentace. První sponzor se dostavil po zisku titulu vicemistra Evropy v roce 2006, kdy jsem začal spolupráci s firmou Dakine.

V roce 2011 jsem byl vybrán do reprezentace BMX. V následující tabulce č. 1 jsou uvedeny příjmy od firmy KUR sport (otcova firma) a reprezentace, které jsem získal na tuto sezónu. Převážnou většinu pokryla firma KUR sport, díky které jsem se mohl zúčastnit několika závodů seriálu Mistrovství Evropy, jelikož reprezentace platila jen část.

Tabulka č. 1: Příjmy pro závodníka BMX na sezónu 2011

Příjmy 2011	Částka v Kč
Hlavní sponzor KUR sport	90.000
Reprezentace	20.000
Materiál	20.000
Celkem	130.000

V sezóně 2011 jsem objel pouze 6 závodů seriálu ME z 12ti, jelikož jsem stejně jako žádný z juniorských reprezentantů nesplnil kritéria a nebyl po 6 závodech průběžně do 16. místa.

Tabulka č. 2: Výdaje BMX závodníka za sezónu 2011

Výdaje 2011	Částka v Kč
Závody	90.000
Soustředění	20.000
Materiál	30.000
Celkem	150.000

Výdaje na sezónu 2011 byly poněkud vyšší než příjmy. Závody Česko-moravského poháru, MČR a ME stály 90.000,- Kč, jarní soustředění ve Francii stálo 20.000,- Kč. Materiál v této sezóně jsem dostal sponzorsky za 20.000,- Kč, celkové náklady na něj byly však 50.000,- Kč. Sezónu mi tedy dofinancovali mí rodiče, konkrétně 20.000,- Kč.

Po sezóně 2011 nastal velký zlom. Změnil jsem disciplínu a přešel z bikrosu (BMX) na foucros (4X), který se jezdí na horských kolech. 4X byl pro potencionální partnery mnohem zajímavější z hlediska marketingu. Zatímco BMX byl od Olympijských her v Pekingu v ČR na ústupu, ve 4X jsme byli světová velmoc. S touto změnou přišli noví partneři, především na materiál, o který jsem měl postaráno. Partneři,

od kterých jsem dostával materiál byli: Giant, Giro, Bontrager, Mitas, Animal, Smith a hlavní sponzor KUR sport, který mi veškeré závody financoval. Reprezentace ČR ve 4X zajišťovala pouze závod ME a MS, zbylé závody SP si museli závodníci financovat sami. Finanční odměny jsme dostávali za pódiová umístění na ČP, EP a SP. Ani přes výborné výsledky na české i mezinárodní scéně se mi nepodařilo získat stále partnera na finanční podporu. Český svaz cyklistiky mi pouze zaplatil ME a MS, když jsem se nominoval.

Na podzim roku 2012 přišla od světové cyklistické federace UCI zpráva, že fourcross ruší z programu Světového poháru, aniž by oznámila důvod. Od té doby světoví závodníci přestoupili na downhill (sjezd na horských kolech). Na to Angličané vytvořili světovou sérii 4X Pro Tour, která už ovšem nespádala pod UCI. Někteří profesionální závodníci zůstali věrní 4X, ale některým sponzoři nakázali přestup na mediální bombu, kterou byl downhill. Jelikož jsem neměl žádné smluvní závazky a rodiče mě podporovali, zůstal jsem věrný fourcrossu, ve kterém jsem dosáhl třeba na 6. místo na zmiňované světové sérii v Polsku. Jenomže touto náhražkou oficiálního Světového poháru se o 4X přestala zajímat média, veřejnost, ale hlavně výrobci kol. Navíc v roce 2013 už i Český svaz cyklistiky odmítl pořádat závody Českého poháru.

V tomto roce jsem také zkusil první oficiální enduro závod v ČR, Enduro X Race v Sušici. Ačkoliv fourcrossová sezóna 2013 pro mě byla z hlediska výsledků velice úspěšná na mezinárodní scéně (5. Místo na ME, 6. Na SP), sponzoři (především GT bicycles) za mnou přišli s tím, že pokud chci materiální podporu nadále, budu muset začít jezdit sjezd nebo enduro. Od malička mě bavilo ježdění po lese v terénu a měl jsem vytrvalostní předpoklady. Proto jsem kývl na nabídku endura, které se začínalo rozmáhat nejen v ČR, ale hlavně celosvětově.

Jelikož ale fourcross byla má srdeční záležitost, chtěl jsem v sezóně 2014 zkusit dvojkombinaci obou těchto disciplín - fourcross a enduro. Ihned na prvním enduro evropském poháru (EP) v Itálii jsem skončil 19., což bylo pro veřejnost a média velice zajímavé. Na červencovém MS v Rakousku mi v osmifinálové jízdě na dropu vypadlo rameno. Za poslední půlrok už po sedmé. Následovala operace a to pro mě znamenalo předčasný konec sezóny. Na podzim jsem stihl ještě jeden endurový závod na Rychlebských stezkách, kde jsem se z 300 účastníků umístil na pátém místě. V tu dobu jsem netušil, že MS v Rakousku, kde mi vypadlo zmiňované rameno, bylo mým posledním fourcrossovým závodem. Avšak 19. Místo na EP v Itálii jsem nepovažoval za nikteraký

úspěch. Bylo to pro mě úplně něco nového, vlastně nové zjištění jakým směrem se MTB scéna ubírá.

4.2 Financování v roce 2015

Po sezóně přišel návrh od českého distributora značky GT bicycles, že by chtěli, abych se v sezóně 2015 věnoval pouze enduru, o kterém se všude psalo. Na webových světových stránkách vycházelo každý týden několik novinek - na výbavu, komponenty, materiál. Jednoduše řečeno, to je správný směr, tady jsou peníze a to výrobce láká v podpory mladých a nadějných závodníků. Na podzim roku 2014 jsem se setkal s každým mým stávajícím sponzorem ohledně mé situace změny disciplíny a nabídky od firmy GT. Bohužel v ten rok mi skončila smlouva s několika českými firmami, respektive českými distributory světových značek. Smlouva mi skončila s výrobcem brýlí Smith, závodní oblečení značky Beach Bitch, civilní oblečení Animal a třeba i výrobce sluchátek Skullcandy. Od těchto firem jsem měl materiální podporu po dobu 3 let, co jsem se věnoval naplno 4X. Bohužel pro tyto značky enduro zajímavé nebylo, a tak nedošlo na prodloužení smlouvy. Pochopil jsem to, enduro bylo u nás na úplném začátku, ale ten růst se konal mílovými kroky.

Naopak pozitivní reakci ohledně změny disciplíny jsem dostal od dlouhodobého sponzora Dakine, který mi mnohonásobně navýšil budget na oblečení, a právě Dakine začal od roku 2013 vyrábět mnohé endurové vybavení (dresy, kraťasy, batohy, větrovky...) a také od firmy Rubena, kde dobře věděli o situaci ve 4X a enduru. Připravil jsem si pro potencionální sponzory portfolio, ve kterém byla shrnuta má kariéra, co se událo ve 4X, jakým směrem se budu ubírat dál, kde budou sponzoři vidět, co jim mohu nabídnout na oplátku, atd... Začal jsem tedy oslovovat nové potencionální partnery na enduro sezónu 2015. Na to, že jsem za sebou měl v enduru nějaké 3 závody, operaci ramene a nikdo netušil jestli mi enduro půjde nebo ne, jsem nakonec sehnal celkem dost nových partnerů, se kterými jsem si vyjednal roční kontrakt. Nikdo nechtěl riskovat, že jim po sezóně řeknu: „Je mi to líto, ale od 6 let jsem sprinter a vytrvalostní závody nejsou nic pro mě. A ani výsledky nejsou jaké bych chtěl, čili mě to nebaví“. I přesto jsem si do sezóny 2015 vyjednal podmínky, které co se materiálního vybavení jsem dosud nikdy neměl. Od firmy GT jsem dostal na rok zapůjčené karbonové enduro kolo. Dakine mě oblékl od hlavy až k patě jak závodním, tak i civilním oblečením. Pláště jsem dostal od českého výrobce Rubena (dnes již Mitas). Přilby jsem měl Bell. Brýle jsem vozil od německého výrobce

Uvex. Sportovní výživu jsem měl Inkospor. O kokpit (řídítka, představce, gripy) se mi postaral český dovozce značky Renthal. Zapletená kola jsem měl od firmy Mavic, cyklistické boty od Bontrager, kamery od prodejny Kamerov. Od děčínské rehabilitační kliniky Kateřina jsem dostal voucher na služby, které jsem využíval na fyzioterapii a masáže. Dalším novým partnerem na sportovní oblečení byla firma Craft. Spodní prádlo od značky 69 Slam. Chemické ošetření na kolo Muc-off.

V zimě před sezónou jsem objel tři exhibiční závody v obchodních centrech DownMall tour. Celkové třetí místo mezi 30 pozvanými závodníky z Evropy mi vyneslo 20.000 Kč, což byly na české poměry slušné finanční odměny.

V sezóně 2015 jsem měl v plánu objet celou českou enduro sérii a evropskou enduro sérii. Finančně sezónu 2015 zaštitila firma mých rodičů – KUR sport. Otec v enduru viděl budoucnost a rozhodl se investovat do reklamy tím, že podpořil mě a ještě vytvořil enduro tým na české závody.

Tabulka č. 3: Materiální vybavení Milana Myšíka v sezóně 2015

Firma	Materiální vybavení v Kč
GT bicycles	150.000
Dakine	70.000
Inkospor	30.000
Mavic	20.000
Rubena	15.000
Renthal	15.000
Bontrager	10.000
Craft	10.000
Bell	10.000
Muc-off	10.000
69 SLAM	10.000
Rehabilitace Kateřina	5.000
Kamerov	5.000
Celkem	360.000 Kč

Z tabulky č. 3 lze vyčíst, že v sezóně 2015 jsem dostal celkem od sponzorů materiálovou podporu v hodnotě 360.000 Kč.

Tabulka č. 4: Finanční náklady Milana Myšíka v sezóně 2015

Závody	Částka v Kč
Česká enduro série	19.000
Ostatní české závody	7.000
Evropská enduro série	64.000
Ostatní evropské závody	8.000
Světová enduro série (Itálie)	15.000
Celkem	113.000

Do nákladů (viz. tabulka č. 4) za sezónu 2015 není zahrnuta strava, pití ani výživové doplňky stravy. V roce 2015 jsem se nezúčastnil žádného předsezónního soustředění.

Sezóna 2015 se pro mě vyvíjela úspěšně. V české enduro sérii jsem se od začátku pohyboval na třetím místě a v evropské enduro sérii mezi 10. – 20. místem.

V této sezóně jsem pochopil moc sociálních sítí a médií ve sportovním managementu. Vzhledem k tomu, že jsem si od 13 let sháněl sponzory sám, tušil jsem, jak se v tom pohybovat a jak sebe umět, ať už stávajícím nebo potencionálním partnerům, prodat. Avšak sociální sítě si podmanily celý sportovní marketing a to platí i nadále. Krom dobrých výsledků v sezóně 2015 jsem začal natáčet a stříhat si videa. Vše jsem si dělal sám. Poté jsem je poslal na svůj youtube kanál, poslal odkaz do médií a najednou to všechno šlo lépe. Respektive moje vyjednávací pozice se vylepšila a to ne jen díky výsledkům, ale díky mému PR (public relations). K videím jsem 2x – 3x ročně přidal profesionální fotografie, které jsem sponzorům poskytl pro jejich marketingové účely.

Zpětně mohu říct, že sezóna 2015 pro mě byla zlomová. Uprostřed sezóny v červenci mi na stole přistála nabídka z německého továrního týmu Ghost a tak začalo jednání. Jednání na jedné straně s německým manažerem týmu, na straně druhé se stávajícími sponzory. V srpnu přišla nabídka také ze slovenské tovární značky Kellys. Nabídky byly, jednání se protahovala a já hledal nejvýhodnější pozici pro sezónu 2016. Po

sezóně 2015 jsem poznal svou hodnotu a zvýšil jsem svou cenu - co se v barterové podpoře týče - na minimálních 20.000 Kč.

4.3 Financování v roce 2016

Najednou jsem se ocitl v situaci, kdy jsem si mohl vybrat. Celý život jsem snil o tom mít podmínky na sezónu zajištěné a teď se mi otevřely dveře a já musel ukázat svou třetí tvář. Krom zavedení a svého PR, také marketingové a komunikační schopnosti. Jenomže nebylo to lehké, jak se na první pohled může zdát. Uprostřed sezóny se musí sportovec soustředit na závody, další vrcholy, které jsou jeho cílem, a ne trávit hodiny a hodiny za volantem a na schůzkách. Bohužel, jsem pochopil jak jsme malý sport a prostě jestli něco chci, musím tomu obětovat několik hodin práce denně za počítačem na e-mailu nebo telefonu, případně v autě. Bez toho to nepůjde. Ve hře tedy byly tři varianty, které jsem měl od léta v hlavě.

- 1) Ghost, kde budu mít zajištěný kompletní materiální podporu + hrazené vybrané závody týmem
- 2) Kellys. Slovenský výrobce kol, kde jsou peníze. Avšak když jsem jim vyčíslil kolik mě stojí sezóna včetně materiálu, začali couvat.
- 3) Zůstanu věrný kolům GT a pokusím se vyjednat finanční smlouvy na příští sezónu 2016.

Jako první jsem odmítl Ghost Factory Racing team, kde bych hrál druhé housle, protože s nimi podepsal kontrakt Michal Prokop, jednička českého endura. Druhý důvod bylo, že bych se musel držet týmového závodního programu. Já však mířil mnohem výš než objíždět střeoevropskou sérii. Začal jsem vyjednávat s mými stávajícími sponzory o změnách smluv. Věděl jsem, že nabídky jsou, ale já chtěl zůstat věrný stávajícím sponzorům, to mě dělá šťastným, a ne měnit každý rok polovinu partnerů. Zakládám si na dlouhodobé spolupráci. Navíc bych cítil zbabělost vůči otcovi a jeho firmě, když bych odešel do německého týmu k výrobci kol, které s otcem nemají nic společného.

Měl jsem tedy danou nabídku od Kellys, kterou jsem předložil na schůzce s vedením GT. GT je celosvětový výrobce kol, kde jejich kvalita a tuhost jsou opravdu na vysoké úrovni. Navíc mají světový tovární tým. V GT na mé požadavky přistoupili a dokonce mi zajistili podporu z evropské centrály GT. V tu dobu jsem věděl, že budu mít

opravdu výborné podmínky na sezónu 2016. Jako bonus mi z evropského GT přišla pozvánka na týmový kemp do USA, kde byli všichni celosvětový jezdci podporovaní GT bicycles ve všech disciplínách. Na podzim probíhala další jednání, tentokrát s firmou Mitas, která skoupila bývalou Rubenu. V Rubeně jsem byl 3 roky a smlouva mi končila ke konci roku. Tři roky jsem jezdil za velopláště a veloduše a po velkém progresu v sezóně 2015 jsem chtěl víc. Mimochodem nabídek na materiál jako jsou pláště jsem měl skutečně dost a mohl si vybírat, ale jak jsem řekl, sponzoring stavím na víceleté spolupráci. Na konci listopadu 2015 slovo dalo slovo a já podepsal nový, avšak roční kontrakt s firmou Mitas. Tentokrát se nejednalo jen o materiál, ale o další finanční podporu. Cíl na sezónu 2016 byl jasný. Jezdit v TOP 10 na evropské enduro sérii. V sezóně 2015 jsem byl v top 10 na posledním závodě ve španělské Malaze (7. místo) a obhájit pozici v top 3 v české enduro sérii. Cíle nebyly malé, ale ani nebyly nereálné.

V lednu, když jsem trénoval na Mallorce a najížděl silniční kilometry, dorazila nepříjemná zpráva. Pořadatelé evropské enduro série nebudou již pořádat závody v roce 2016. Ihned z Mallorky jsem začal řešit telefonicky situaci s mým otcem a s vedením českého zastoupení GT jakožto svými generálními sponzory. Výsledkem dvou telefonátů bylo, že mi sponzoři GT, Mitas a KUR sport zajistí dostatek financí, abych objel celý seriál mistrovství světa, Enduro World Series (Světová enduro série, EWS). Tato zpráva pro mě byla skutečně šokující. Abych získal dost financí, hned z Mallorky jsem telefonoval na Krajský úřad v Ústí nad Labem a požádal je o dotaci na EWS. Na internetu jsem si vyhledal kontakt na pána, co má na starost sekci dotace a granty pro tělovýchovu a mládež. Telefonický hovor přímo ze soustředění zabral dobrou půlhodinu, ale ještě tentýž večer jsem vyplňoval formulář na dotaci. S druhou částí mi pomohla matka, která to i na úřad osobně dovezla, když jsem v tu dobu už byl na soustředění v Kalifornii. Zimní přípravu, dvoje silniční soustředění na Kanárských ostrovech a část soustředění v Kalifornii platila firma KUR sport. Závody světové enduro série jsem měl zaplacené od GT, Mitasu a z dotace Ústeckého kraje. 2 závody EWS měl pokrýt KUR sport.

Sezóna v EWS si žádala také velké materiálové zajištění, jako jsou například dvě totožná enduro kola. Jedno tréninkové, jedno závodní. Dále tréninkové silniční kolo a druhé na cross country. Tři sady zapletených kol, troje řídítka, pedály, boty, oblečení... Všechno rázem stouplo, protože EWS závody jsou minimálně na týden. Čili krom finančních prostředků jsem sháněl také mnoho materiálu. V tuto dobu už jsem ale věděl jak to v tomto odvětví chodí a jelikož sponzorům poskytují nadstandardní zpětnou vazbu, je to

o něco jednodušší. Mediálně mi hodně pomohl časopis Velo, který se mnou udělal rozhovor právě o týmovém GT soustředění v USA. Z tohoto třítydenního soustředění mám skvělé fotky, sestříhal jsem dvě vlastní videa pro sponzory. Psalo se o mě v této souvislosti v médiích, na internetu a já měl pootevřená dvířka do továrního týmu GT na sezónu 2017. Vše ale záleželo na výsledcích.

Po tomto článku, který o mě v časopisu Velo jsem od redaktora časopisu dostal nabídku, zda bych nechtěl pro ně psát sportovní reportáže ze závodů EWS. V tu chvíli jsem řekl, že ano z jednoho důvodu. Tím je sportovní reklama, což je placená forma neosobní prezentace výrobků, služeb nebo myšlenek určitého subjektu prostřednictvím komunikačních médií (Čáslavová, 2010).

Tabulka č. 5: Materiální vybavení Milana Myšíka v sezóně 2016

Firma	Materiální vybavení v Kč
GT bicycles	460.000
Dakine	90.000
Mavic	50.000
Uvex	30.000
Mitas	30.000
Inkospo	30.000
Chromag	20.000
Muc-off	20.000
Rehabilitace Kateřina	10.000
Celkem	740.000

Z tabulky č. 5 vyčteme, že materiál darovaný od sponzorů na sezónu 2016 stoupl oproti sezóně 2015 na více než jednonásobek hodnoty, tedy na 740.000 Kč. Z toho lze rozpoznat rozdíl mezi materiálním vybavením na evropské (2015) a světové (2016) závody.

Tabulka č. 6: Příjmy enduro závodníka Milana Myšíka na sezónu 2016

Partner	Částka v Kč
GT bicycles	125.000
Mitas	98.000
KUR sport	75.000
Ústecký kraj	50.000
Celkem	348.000

V tabulce č. 6 vidíme finanční hodnoty, které jsem obdržel jako sponzorský dar od partnerů. Tyto finance měly být použity na pokrytí závodů Enduro World Series. Celkem jsem od sponzorů dostal 340.000 Kč. Celková suma od všech sponzorů činila včetně materiálu 1 088 000 Kč.

Tabulka č. 7: Finanční výdaje enduro závodníka Milana Myšíka v sezóně 2016

Datum	Druh	Částka v Kč
12. 16	Soustředění Tenerife	15.000
1. 17	Soustředění Mallorca	17.000
2. 17	Soustředění USA	80.000
3. 17	Závody EWS Chile, Argentina	85.000
5. 17	Enduro X Race Sušice	5.000
9. 17	Česká EN série Špičák	3.000
9. 17	Závody EWS Francie+Itálie	35.000
10.17	Česká EN série Klíny	2.000
Kondiční trenér		12.000
Mentální trenér		10.000
Celkem		264.000

Tabulka výdajů č. 7 znázorňuje finanční výdaje v sezóně 2016 bez stravy a pití. V tabulce lze najít i výdaje na kondiční a mentální trénink. Rozdíl mezi příjmy a výdeji činí +84.000 Kč.

Vyjednávání na české poměry profesionálních podmínek stálo obrovské úsilí a množství času. Přesto sezóna 2016, ve které jsem se měl přiblížit vrcholu, měla sportovně katastrofální scénář. Březen 2016 a úvodní dvojzávod Enduro World Series v Jižní Americe. Na prvním závodě v Chile mi po dvou letech opět vypadlo pravé rameno, hned první tréninkovou jízdu, aniž bych nějak upadl. Kotvy, které jsem tam měl přivrtané z operace v roce 2016 se z nepochopitelných důvodů utrhy a rameno nedrželo. Do prvního dvojzávodu Enduro World Series jsem tedy nezasáhl. Naopak. Věděl jsem, že sezóna, která pro mě ani nezačala, tak už skončila. Věděl jsem, že musím na další operaci. Věděl jsem, že pokud se mám chtít někdy vrátit, bude to chtít dlouhou léčebnou dobu. Na operaci jsem se dostal na nejuznávanější kliniku v ČR, do Prahy na Malvazinky, kde mě v květnu 2016 operoval MUDr. Vimmer s primářem Hospodárem. Dvojice, která operovala mnoho slavných českých i zahraničních sportovců. Smlouvy jsem měl uzavřeny, peníze na účtu a já v sezóně nemohl závodit. Nebyla to lehká situace. Bylo mi nepříjemné volat a psát sponzorům, že děkuji za podporu, ale že letos pojedu maximálně 5 závodů, z toho jen dva závody Enduro World Series. Pouhý den před operací jsem jel první závod v ČR Enduro X Race v Sušici. Po operaci jsem začal přidávat pravidelné příspěvky (fotky i videa) na sociální sítě, kde sem poukazoval na to, že jsem byl v těch nejlepších rukách a že dělám v rekonvalescenci velké pokroky. Sponzoři ocenili aspoň mou snahu být vidět a udržoval jsem s nimi neustálý kontakt. Už v červenci 2016, kdy jsem se po dvou měsících od operace začal vracet zpátky k tréninku jsem je informoval o mém plánu na rok 2017.

Prvním cílem byl výlet na Nový Zéland s názvem Bike Trip To The Hobbit's Land. Druhý celý seriál závodu Enduro World Series. Ano, partneři pochopili mou situaci a stáli při mně. Vymyslel jsem bikový výlet na Nový Zéland, který se jim velice zamlouval. Pro uskutečnění tohoto výletu jsem použil finance, které mi zbyly a které jsem od partnerů dostal, dále z pojistky operovaného ramene a s pomocí firmy KUR sport. Finální jednání o skladbě rozpočtu na rok 2017 proběhlo v říjnu roku 2016. Měl jsem za sebou úspěšnou rekonvalescenci, 2 závody Enduro World Series a dva závody v ČR. Ze závodu Enduro World Series jsem partnerům poskytl jeden vlastní video edit a z druhého závodu video přímo od profesionála, kde poukazují, jak to chodí ve světě MTB endura, jaká je konkurence a co všechno člověk musí mít a udělat pro to, aby se do širší špičky dostal.

Tento projekt se jim velice líbil a já dostal na podzim roku 2016 slíbenou podporu na rok 2017.

Tabulka číslo 8: Osobní náklady a příjmy Milana Myšíka

Činnost	Příjem v Kč / rok
Prodej sponzorských věcí z minulého roku	70.000
Články pro časopis Velo	30.000
Osobní trenér	12.000
Prémie od sponzorů	10.000
Celkem	122.000

V tabulce č. 8 jsem nastínil svůj stálý příjem pro osobní potřeby. I přes tento příjem a snahu jsem závislý na rodičích, kteří mě podporují v podobě kapesného po celou dobu mého studia. Avšak abych nemusel na konci měsíce počítat každou korunu, snažím si přivydělat jinými způsoby. Jedním z mých hlavních příjmů je přeprodej věcí, které dostanu od sponzorů. Tyto věci ovšem mohu přeprodávat až po sezóně, tedy potom, co v nich odjedu několik závodů, na kterých daný produkt ukážu. Cena toho zboží samozřejmě pak klesá. Druhým způsobem, kterým si přivydělávám, je psaní reportáží ze závodu Enduro World Series pro časopis Velo. Těmito články si dělám skvělou reklamu nejen pro sebe, ale i pro sponzory, a ještě za to dostanu jistý honorář. Této spolupráce si velice vážím. Dalšími příjmy jsou prémie od sponzora Mitas za videa a výsledky. Prémii za výsledky se ale dočkám vždy až v prosinci daného roku na konci zúčtovacího období. Dalším přivýdělkem je trénování mladého bikrosaře Adama Čvančary; měsíční tréninkový plán = 1.000 Kč.

Z této částky, kterou si dokážu vydělat, používám finance například na zaplacení dvou úrazových pojistek, na zdravé stravování, pohonné hmoty, nákup pneumatik na auto, výbavu na auto atd.... Výdaje za telefon a pojištění na auto mi hradí firma mých rodičů, na které jsou tyto věci napsané. Kapesné od rodičů mi slouží k zaplacení ubytování na kolejiích Harcov a částečně dopravu. Ve svém volném čase pomáhám rodičům buď na nějakém ze čtyř obchodů, doma nebo na zahradě.

4.4 Financování v roce 2017

Sezóna 2017 pro mě začala už 1. 1. 2017, kdy jsem odletěl na 3,5 měsíce trénovat na Nový Zéland. Proto jsem pauzu zaviněnou zraněním v létě 2016 využil ke zrealizování projektu, abych se na Nový Zéland mohl vydat. Tam jsem právě zahájil sezónu 2017. Na Novém Zélandu začínala koncem března Enduro World Series, která pak pokračovala o dva týdny později v Tasmanii.

Cestu na Nový Zéland jsem si hradil z peněz, které mi zbyly z minulé sezóny 2016 a z pojistky. Danou částkou mi přispěla otcova firma KUR sport, přičemž na zbylé závody jsem si musel sehnat financí od jiných partnerů. Na 2017 jsem nedostal podporu od kraje, a tak jsem musel shánět jinde. Nejdůležitější byla dohoda s GT bicycles, kde jsme upravili smlouvu a já dostal 60.000 Kč navíc. Mitas mi také prodloužil smlouvu na letošní sezónu. Namísto podpory od kraje jsem si sehnal dalšího partnera Big Shock.

Rok 2017 byl pro mě opravdu zásadní z hlediska financí i materiálu. Kalendář Enduro Wolrd Series byl pro Evropany ne příliš vhodný. Jednalo se o 8 závodů z nichž 6 bylo za mořem.

Tabulka č. 9: materiálová podpora pro Milana Myšíka na enduro sezónu 2017

Firma	Částka v Kč
GT bicycles	440.000
KUR sport	100.000
Dakine	100.000
Öhlins	65.000
Mitas	30.000
Uvex	30.000
Chromag	25.000
Muc-off	20.000
Sponser	20.000
Outdoorweb	20.000
ManoBike	10.000
Rehabilitace Kateřina	10.000
Celkem	870.000

Z tabulky č. 9 vyčteme, že materiální náklady pro sezónu 2017 vzrostly o 130.000 Kč oproti sezóně 2016. Důvodem je, že mi odešel sponzor na zapletená kola Mavic, a tak 3 páry zapletených kol platila firma KUR sport. 2 páry karbonových kol a jeden pár hliníkových. Dále někteří sponzoři mi navýšili budget o pár tisíc a důležitý faktor je sponzor Öhlins, který mě letos nově podporuje odpružením.

Tabulka č. 10: Příjmy enduro závodníka Milana Myšíka na sezónu 2017

Partner	Částka v Kč
GT bicycles	185.000
Mitas	100.000
KUR sport	100.000
Big Shock	20.000
Pojistka (úraz 2016)	100.000
Sezóna 2016	84.000
Celkem	589.000

Příjmy od sponzorů (viz. tabulka č. 10) na sezónu 2016 byly 405.000 Kč. Z jiných příjmů z loňské sezóny jsem použil finance z pojistky a zbytku ze sezóny 2016 na přípravu na Novém Zélandu. Celková suma financí na letošní sezónu je 589.000 Kč.

Tabulka č. 11: Finanční výdaje enduro závodníka Milana Myšíka v sezóně 2017

Datum	Druh	Částka v Kč
11. 16	Soustředění Itálie	10.000
1.-3. 17	Tréninkový kemp Nový Zéland + 2 závody EWS	350.000
4. 17	SloEnduro Itálie	7.000
5. 17	EWS Madeira	25.000
5. 17	EWS Irsko	20.000
6. 17	Central European Enduro Seires Polsko	5.000
7. 17	EWS Francie	15.000
7. 17	Mistrovství ČR Sušice	3.000
8. 17	EWS Kanada	80.000
9. 17	EWS Itálie	15.000
10. 17	Central European Enduro Series Německo	8.000
5.-9. 17	Závody České enduro série	15.000
Kondiční trenér		12.000
Mentální trenér		10.000
Celkem		575.000

Výdaje v sezóně 2017 (viz. tabulka č. 11) činí 575.000 Kč bez stravování. Rozdíl mezi příjmy a výdaji je +14.000, které jsou použity na spotřební materiál (lanka, řetězy, bowdeny,...) + práce mechanikovi.

4.5 Návrhy na zlepšení financování

Přestože si dokážu sehnat nemalou finanční podporu na sezónu od hlavních sponzorů GT a Mitas, nebýt otcovy firmy KUR sport, nemohl bych se zdaleka zúčastnit seriálu Enduro World Series. KUR sport mi přispívá především na zimní soustředění v teplých krajích, kde obvykle trávím 6-12 týdnů. Vzhledem k tomu, že nemám zajištěnou materiální podporu v podobě zapletených kol na sezónu 2018, je mým hlavním prvním návrhem na zlepšení financování sehnat si sponzora na kvalitní zapletená kola, která jsou

alfou a omegou endura. Ideální řešení je sehnat si 2 páry karbonových kol a 2 páry kol hliníkových a vybírat si dle typu tratí. Je srpen 2017 a já už mám připravené vlastní portfolio a domluvené schůzky na září ohledně hledání sponzorů na zapletená kola. Trh se zapletenými koly je ČR dost malý a omezený, proto se ohlédnou po zahraničním sponzorovi.

V úvodu kapitoly 4 mám uvedeny všechny mé osobní sponzory, se kterými již dlouhodobě spolupracuji. Většina z nich je z odvětví cyklistiky, což je dobré, že mám postaráno o materiál, závodní i civilní oblečení pro volný čas. Jsem opravdu vděčný za spolupráci se značkami GT, Mitas a Big shock, kteří mě kromě materiálu, výživy a nápojů podporují také finančně. Všechny náklady od těchto sponzorů jdou ale do závodů.

Marketingová komunikace s partnery a sponzory mi zabere v průměru až 2 hodiny každý den. V zimě to jsou schůzky, prezentace, maily, telefonáty, příspěvky na sociální sítě atd.,.... V sezóně nejvíce prostoru a času dostávají příspěvky na mých sociálních sítích instagram, facebook a twitter. V létě se sponzory komunikují dále hlavně přes e-maily a telefonáty. Z časové tréninkové a marketingové vytíženosti, což mi denně zabere až 8 hodin včetně regenerace a příprav nemám čas se věnovat jiné výdělečné činnosti.

Proto druhým, hlavním bodem jak zlepšit mé financování je získat sponzora, který mi bude přispívat na soukromé prostředky. Vhodný sponzor by byl z oblasti realitních kanceláří, pojišťovnictví, bankovníctví nebo pohonných hmot. Prozatím si přivydělávám prodejem věcí od sponzorů, které po roce mohu prodat. Jsem redaktorem cyklistického časopisu Velo, kam píšu reportáže ze závodu Enduro World Series, a také si přivydělávám trénováním pár jedinců. Pár bonusů mám v podobě získaných prémie ze závodů.

Třetím návrhem jak zlepšit mé vlastní financování na sezónu 2018 jsou bonusy a prémie za výsledky od firem Mitas a Big shock, od kterého budu požadovat vyšší finanční částku na příští sezónu. Letos jsem se spojil s firmou Big shock až v dubnu, kdy už měli uzavřené všechny smlouvy, avšak má závodní a marketingová filosofie je natolik zaujala, že mi dali alespoň symbolickou částku na použití na vybraný evropský závod Enduro World Series.

Nové sponzory si sháním sám osobně. Mnohokrát mě napadla myšlenka najmout si na částečný úvazek manažera, který by měl daná procenta z dohody nového sponzora, nebo vylepšení podmínek u sponzora stávajícího. Manažer by byl pro mě jistě přínosem pro budoucí profesionální kariéru, ale v dnešní době vím, že i přes nastavení výhodných podmínek pro obě strany nejsou manažeři féroví. Četl jsem mnoho článků se sportovními celebritami, jak je manažeři postupně okrádali. Z tohoto důvodu jsem se začal v tomto

odvětví vzdělávat já sám a tvrdím si říct, že dnes jsem v mé činnosti sportovec & manažer v jedné osobě úspěšný. Přestože jsem za poslední čtyři roky prodělal tři operace ramen, výsledky nebyly takové, jaké bych očekával já ani sponzoři. Zakládám si na komunikačních schopnostech se sponzory, to je důvod proč mám stále finančně zajištěnou sezónu jako jediný Čech na nejvýznamnějších světových závodech. Je to celé díky mému PR, které mám velice dobře připravené a nabízím sponzorům nadstandardní zpětnou vazbu. Komunikace, fotky, videa, články do novin, články v časopisech, TV, reklama na autě, možnost být jejich tváří na jejich promo akcích. To jsou jen vybrané příklady, které sponzorovi nabízím. Dnes jsem velmi aktivní na sociálních sítích, kde mám velkou sledovanost a základnu fanoušků. Na to sponzoři také hodně koukají.

V současné době si vše řeším sám. Vybírám si a platím jednotlivé položky na závody a tak není divu, že se snažím pokaždé najít nejlevnější variantu.

Vzhledem k mému promyšlení finanční situace jsem nenašel další návrhy jak vylepšit momentální finanční situaci.

4.6 Závěr finanční analýzy

Analýza financování je kapitola, ve které jsem se věnoval podrobně mým příjmům a výdajům. Nejprve jsem se zaměřil na financování do roku 2015, ve kterém jsem změnil disciplínu. Hlavní část kapitoly 4 jsem zaměřil na roky 2016 a 2017, kdy jsem se stal profesionálním závodníkem. V této kapitole bylo zjištěno, že mé příjmy v roce 2016 byly 348.000 Kč. Vzhledem k úrazu jsem v této sezóně využil náklady v hodnotě 264.000 Kč. Zbylo mi tedy 84.000 Kč, které jsem použil na tréninkový kemp na Novém Zélandu v roce 2017. V letošním roce 2017 jsem obdržel příjmy v hodnotě 589.000 Kč a výdaje se vyšplhaly na 575.000 Kč. Letos mi zbylo tedy 14.000 Kč, ze kterých jsem odměnil mechanika, kterého jsem vzal na 2 evropské závody Enduro World Series, a dokoupil jsem si spotřební materiál jako brzdovou kapalinu, lanka, bowdeny, řetězy. V součtu tohoto materiálu a odměnění práce mechanikovi jsem na nule.

Nutné je dodat, že finance jsem použil pouze na soustředění, závody a materiál. Nejsou v nich zahrnuty žádné stravovací náklady.

5 Analýza sportovní přípravy MTB Enduro

MTB enduro je mladá, velice perspektivní disciplína, čili nemá přesně stanovené tréninkové metody. Mnoho závodníků čerpá z rad a zkušeností svých trenérů, u mladších závodníků jsou to zase především rodiče, kteří jim radí. V endurové špičce má každý závodník svého minimálně jednoho trenéra. Není to jako v dynamických disciplínách BMX a 4X, kde mnoho jezdců čerpá z vlastní zkušenosti. Příprava na enduro je opravdu velice specifická. Enduro závod trvá 4-8 hodin, když je dvoudenní, tak až 13 hodin. Dobrý enduro závodník musí disponovat vytrvalostí na úrovni silničních cyklistů, kteří objíždějí Grand tour, ale také rychlostními a silovými schopnostmi. To nejdůležitější, čím endurista musí disponovat, je vytrénovaná technika ve sjezdu. Tréninkové metody jsou velmi podobné jako u závodníků cross-country na horských kolech. Enduristé tráví několik stovek hodin v sedle silničního kola, nechybí ani silové tréninky v posilovně. Důležité jsou i tréninky na enduro kole, na kterém se trénují hlavně intervalové tréninky a technika ve sjezdech.

5.1 Sportovní příprava do roku 2015

Sportovní kariéru jsem odstartoval v roce 1999, kdy mě otec poprvé vzal do Ústí nad Labem na bikrosovou trať. Ihned mě to zaujalo a já začal ještě tentýž rok závodit v disciplíně bikros (BMX) jako šestiletý kluk. Jenže nedlouho poté byla bikrosová trať v Ústí nad Labem zbourána a v mém dosahu nebyla žádná trať, na které bych mohl trénovat. Nejbližší byla v pražských Bohnicích, vzdálena 95 kilometrů. A právě do Bohnic se mnou jezdili rodiče, později má sestra, 2x týdně na trénink. Každé úterý a každý čtvrtek. Nebýt těchto tréninků v Bohnicích, nebyl bych konkurenceschopný. Bez tréninku techniky na dráze bikros jezdit nelze.

Krom těchto tréninků jsem trénoval jako mladý především sprinty na bikrosovém kole ve městěčku, ze kterého pocházím. Trénoval mě můj otec, který nebyl nikterak vzdělaný v tomto oboru, ale dával do toho veškerý svůj volný čas. Ráno než jsem odjížděl v 7 do školy, mě naučil vstávat v 5.30 a jít na ranní sprinty, které nebyly dlouhé, spíše šlo o takzvaných pár startů (10-15m). Mezitím on mi udělal snídani a já v 7 hodin odjel autobusem do školy. Po škole jsem šel hned na kolo, na další sprinty, které už byly delší než starty, byly zaměřeny na vyšší kadenci šlapaní nebo sílu. Tu jsem získával tak, že jsem trénoval sprinty do kopce různého sklonu a různé délky. Rychlostní tréninky na kadenci jsem trénoval pro změnu sprinty s letným startem, z mírného kopečka a délkově tyto sprinty měly 70-100 metrů. Ve věku od šesti do patnácti se tréninky nikterak zásadně

nelišily. Jen tréninkových hodin přibývalo, ale druhy tréninků byly obdobné. Nebylo to jednoduché bez domácí bikrosové dráhy, na které bych mohl trénovat několik dní v týdnu, ale i přes tento deficit se mi dařilo.

V šestnácti letech jsem nastoupil na Sportovní gymnázium do Pardubic, kde už jsem měl dráhu plně k dispozici. Také jsem začal nabírat sílu v posilovně, tím se mi změnil i tréninkový plán. Trénoval jsem tedy hlavně na bikrosovém kole do sedmnácti let. V osmnácti jsem přestoupil na bikrosu podobnou disciplínu fourcross (4X). Příprava na fourcross se od té bikrosové nelišila, disciplíny si byly dost podobné. Jen všechny sprinterské a technické tréninky jsem trénoval na fourcrossovém kole.

Každý rok začínal roční tréninkový cyklus v říjnu, kdy jsem měl tzv. přechodné období, ve kterém jsem měl týden úplně bez sportu a 3 týdny jsem provozoval doplňkové sporty nebo jsem si jezdil na kole podle chuti. Spíše jsem odpočíval a nabíral síly na přípravné období, které začínalo v listopadu a trvalo do března. V následujících tabulkách znázorním pro lepší představivost příklady tréninkových plánů v přípravném období na sezónu 2011, ve které jsem byl juniorským reprezentantem v bikrosu.

Tabulka č. 12: tréninkový plán přípravného období měsíců listopad – prosinec na sezónu 2011:

Pondělí	Dlouhodobá vytrvalost – silniční kolo (válce) – 2 hod.
Úterý	1. fáze – posilovna – 2 hod. 2. fáze – sprinty - rozvoj rychlostní vytrvalosti na BMX kole 1 hod.
Středa	Dlouhodobá vytrvalost – silniční kolo (válce) – 2 hod.
Čtvrtek	1. fáze – posilovna – 2 hod. 2. fáze – trenažer – rychlostní vytrvalost – 1 hod.
Pátek	1. fáze – tělocvična, kde se trénuje dynamika – 1 hod. 2. fáze – posilovna 2 hod.
Sobota	1. fáze – trénink speciální síly na bikrosovém kole – 1 hod. 2. fáze – dlouhodobá vytrvalost vytrvalost běžky / běh 2 hod.
Neděle	VOLNO – možno regenerační plavání

Z tabulky č. 12 můžeme rozpoznat, že v prvních dvou měsících přípravného období na sezónu 2011 jsem se věnoval především vytrvalostním tréninkům a silové vytrvalosti v posilovně. Právě při trénincích v posilovně se jednalo o tzv. kruhové tréninky, kde jsem zapojoval celé tělo. Tréninky byly založeny na tom, že sem měl 10-12 stanovišť nebo cviků, které jsem absolvoval v daném pořadí. Jednalo se o 15-25 opakování, ihned změna stanoviště a další... Pauza následovala až po celém kole, kdy jsem docvičil na všech stanovištích. Na tento typ tréninku jsem měl dva plány (rozpisy), které jsem střídal. I přesto, že se jednalo o období základní vytrvalosti, nechybělo několik „rychlejších“ tréninků.

Od ledna do poloviny února byly doménou tréninkového plánu rychlostní vytrvalost a sub maximální síla. Obě tyto hlavní tréninkové jednotky navazovaly na vytrvalost a silovou vytrvalost ze začátku přípravného období. Avšak ani v tomto období nechyběly v tréninkovém plánu jednotky vytrvalosti.

Tabulka č. 13: příklad tréninkového plánu na konci měsíce ledna

Pondělí	Sprinty - rozvoj rychlostní vytrvalosti na bmx kole 1,5 hod.
Úterý	1. fáze – posilovna – 1,5 hod. 2. fáze – rozvoj rychlostní vytrvalosti na válcích – 1,5 hod.
Sředa	Dlouhodobá vytrvalost – silniční kolo (válce) – 2 hod.
Čtvrtek	1. fáze – tělocvična, kde se trénuje dynamika – 1 hod 2. fáze – posilovna 1,5 hod.
Pátek	1. fáze – rozvoj rychlostní vytrvalosti na bmx kole 1,5 hod. 2. fáze – posilovna 1,5 hod.
Sobota	1. fáze – trénink speciální síly na bikrosovém kole – 1 hod. 2. fáze – dlouhodobá vytrvalost vytrvalost kolo/běžky/běh 1,5 hod.
Neděle	VOLNO – možno regenerační plavání

Tabulka č. 13 poukazuje na menší objemy oproti předchozím měsícům přípravného období. Důraz kladen více na rychlostní vytrvalost a tréninky v posilovně jsou zaměřeny na maximální sílu, proto by neměly trvat déle na 90 minut. V tomto období jsem zvedal těžké váhy s menším počtem opakování. Měl jsem 3 typy tréninků na rozvoj maximální

síly, které jsem střídal v daném pořadí. Tréninky rychlostní vytrvalosti na kole byly založeny na to, že jsem jel několik dlouhých sprintů v kuse a krátkou pauzou (většinou tzv. Otočka). Až po dané sérii následovala pauza na vydýchání. Na tréninky na kole jsem měl několik přesných druhů tréninku a bylo jen na mě, který jsem daný den zvolil.

V polovině února mi vždy začínalo tzv. předzávodní období. V tomto období jsem se věnoval hlavně jízdě na bikrosovém kole. Tréninky byly stále většinou dvoufázové, ale zaměření už bylo na rychlost a dynamiku, nechyběly ani speciální silové sprinty.

Tabulka č. 14: týdenní trénink v předzávodním období v březnu (zdroj: vlastní):

Pondělí	1. fáze - rychlost na bikrosovém kole - sprinty na asfaltu - 2 hod. 2. fáze - posilovna – výbušnost 1 hod.
Úterý	1. fáze – posilovna – max. Síla 1,5 hod. 2. fáze - nácvik techniky na bikrosové dráze na BMX kole - 2 hod.
Středa	VOLNO
Čtvrtek	1. fáze - dynamika – skoky do schodů – 1 hod. 2. fáze - nácvik startů - 2 hod..
Pátek	1. fáze - rychlost na bikrosovém kole - úseky na BMX dráze - 2 hod. 2. fáze – posilovna – výbušnost – 1,5 hod.
Sobota	1. fáze - dlouhé intervaly na BMX dráze na BMX kole - modelový závod 2. fáze - volné ježdění na BMX dráze - speciální síla - sprinty do kopce
Neděle	vytrvalost na silničním či horském kole - 2 hod. - střídání intenzity

Každý rok jsem v tomto období odjížděl trénovat techniku do teplých krajín na jih Evropy, kde tréninky byly zaměřeny na rychlost a techniku na dráze na BMX kole. V zimní přípravě jsem nejčastěji využíval tyto tréninkové prostředky: silniční kolo (válce), bikrosové kolo, posilovna a běžky.

Od dubna do poloviny července jsem měl tzv. první závodní období, které se skládalo ze 14 závodů. Výkonnost jsem v tomto období udržoval speciálními tréninky, které byly uzpůsobeny závodnímu programu, který byl opravdu nabitý každý víkend.

Bikrosově, později i fourcrossové závody začínaly vždy v pátek nebo v sobotu kvalifikací, která závodníky rozřadila do postupovacího pavouka, a podle pořadí jsme byly nasazeni do hlavního závodu. Na závody jsem se dopravoval vždy den před závodem, tedy ve čtvrtek nebo v pátek. V týdnu mezi závody jsem se krom pár rychlostních tréninků snažil zaměřit na důkladnou regeneraci.

Od poloviny července do poloviny srpna bylo tzv. druhé přípravné období, kdy nebylo příliš závodů a koncentrace byla směřována na regeneraci a přípravu na tzv. Druhé závodní období, které začínalo v polovině srpna a končilo začátkem října. V tomto přípravném období jsem se zaměřil opět na objem abych měl na podzim z čeho čerpat a nechyběly v tréninku ani prvky rychlosti, síly a dynamiky.

Tabulka č. 15: týdenní tréninkový plán v hlavním závodním období (zdroj: vlastní):

Pondělí	Volno nebo volné vyjetí na silničce – 1 hod.
Úterý	1. fáze - posilovna – dynamika 1,5 hod 2. fáze - volné ježdění - technika na BMX dráze, nácvik techniky startů - 2 hod.
Středa	1. fáze - speciální síla na BMX kole - sprinty do kopce - 1,5 hod. 2. fáze – rychlost na BMX kole – sprinty na asfaltu a rovinky na BMX dráze 2 hod.
Čtvrtek	Nácvik techniky a startů na BMX dráze před závodem – 2 hod.
Pátek	Volno – cestování na závody, případně volné ježdění na dráze nebo lehká posilovna
Sobota	závod - 1. den
Neděle	závod - 2. den cestování domů – většinou autem přes noc, návrat v ranních hodinách

V tabulce č. 15 vidíme pouze zdárný příklad, jak trénink vypadal v hlavním závodním období. Tento typ tréninků v sezóně byl pokaždé poskládaný trochu jinak. Vždy záleželo na vlastních pocitech po závodech.

V této podkapitole jsem se věnoval přípravě a tréninku do roku 2014. Právě do tohoto roku jsem jezdil bikros a fourcross. Obě disciplíny si jsou velice podobné a v roce 2012 kdy jsem přestoupil na 4X jsem přípravu nikterak nezměnil. Jednalo se prakticky o stejný tréninkový model jako v roce 2011 kdy jsem byl bikrosovým reprezentantem v ČR. Mým trenérem v BMX byl ze začátku můj otec. Pak se na mě vystříдалo několik trenérů, až ve 15ti letech mě začal připravovat Petr Labounek, který mě dovedl až do reprezentace.

V ní mě poté trénoval osobní trenér Lukáš Tammé. Ve fourcrossu sem se potom trénoval já sám.

Ačkoliv jsem se v roce 2014 připravoval hlavně na fourcross, zkusil sem tzv. dvojkombinaci obou disciplín. Fourcrossu a endura. Na vrcholu sezóny, jimž bylo červnové MS 4X v Rakousku jsem si vykloubil rameno, už posedmé. Nebylo to zapříčiněno žádným pádem, pouze dopad na jednom z mnoha skoků a já už věděl, že v tu dobu mám po sezóně. Byl to můj poslední fourcrossový závod. Poté následovala operace a od října zcela nový model tréninku na sezónu 2015.

5.2 Sportovní příprava v roce 2015

Do této sezóny jsem vstupoval jako úplný nováček v disciplíně MTB enduro, která se diametrálně lišila od bikrosu i od fourcrossu. Byla to pro mě nová výzva, hlavně i díky sponzorům, ale o tom jsem se již zmínil podrobněji v kapitole 4.1. Sportovní přípravu na sezónu 2015 jsem začal prvním tréninkovým cyklem začátkem října. To z důvodu, že jsem byl odpočínutý po 5 měsíční pauze zaviněné zraněním a následnou operací a abych se co nejlépe připravil na novou sezónu, kterou jsem mohl nazvat jako „testovací“. Od října sem začal najíždět objemové tréninky v nižších intenzitách. Délka tréninků postupně narůstala, některé tréninky na silničním kole trvaly až 8 hodin. Musel jsem za zimu zhubnout více než 7 kilogramů svalů. To se mi podařilo jen z části. Když jsem od 6 let byl sprinter a najednou se ze mě měl stát vytrvalec. Šlo to pomalu, tréninkové hodiny se vyšplhaly přes 30 hodin tréninku týdně, včetně regenerace a strečinku, kterým jsem zakončoval každou tréninkovou jednotku. Cílem těchto dlouhých tréninků vytrvalostních schopností bylo nejvyšší možné dosažení výkonosti (zdroj: Novotný, 2010).

Celou zimní přípravu na sezónu 2015 jsem strávil v ČR z ekonomických důvodů, ale i zdravotních. Stávalo se mi, že jsem si vždy na jarním soustředění přivodil nějaké zranění, tentokrát jsem se rozhodl trénovat doma a využil jsem podmínek mírné zimy, kdy se dalo jezdit na kole neustále. Přípravné období trvalo 6 měsíců.

Tabulka č. 16: týdenní tréninkový plán, který je pro enduro v přípravném období typický (zdroj: vlastní):

DEN	1 FÁZE	2 FÁZE
PONDĚLÍ	<u>Volno - strečink, regenerace, masáže</u>	
ÚTERÝ	<u>Válce</u> Rozjetí 8' 150TF a výš 4' kolem 130 TF ⇒ To celé 8x vyjetí	Posilovna 1
STŘEDA	válce rozjetí 20' časovka 10' volněji či volno 20' časovka vyjetí	<u>Válce</u> 90' 128-142 TF
ČTVRTEK	<u>Běh</u> 45' výběh po okolí, schody, kopečky	Válce Rozjetí 3' na 90% 2' 140-150TF • To celé 10x 40' vyjetí 130-140TF
PÁTEK	<u>Posilovna 2</u>	válce 120' na 128-142 TF + 12x kdykoli 1' na doraz
SOBOTA	<u>Běžky</u>	<u>Sauna</u>
NEDĚLE	<u>Běžky</u>	<u>Volné plavání 60'</u>

PŘÍLOHY:

POSILOVNA 1

OPAKOVÁNÍ:12

SÉRIE:3

PAUZY:1'

CVIKY: předkop, zákop, snožování, roznožování, stah horní kladky, veslování na spodní kladce, bicepsový zdvih, tricepsový stah kladky

POSILOVNA 2

OPAKOVÁNÍ:25

SÉRIE:3

PAUZY: 1‘

CVIKY: dřepy na bosu, podřepy na jedné noze, leh na zádech, nohy na bosu a přednožování, kliky na bosu, podpor na předloktí na bosu.

V tabulce č. 16 vidíme, že skladba tréninkového plánu na sezónu 2015 byla velice pestrá. Z toho důvodu, že jsem neodjel trénovat do teplých krajín a trénink mě tak měl neustále především bavit.

Mým osobním trenérem v roce 2015 byl Jan Švub, který vystudoval obor trenérství na Masarykově univerzitě v Brně. Znal jsem se s ním dlouhé roky osobně z bikrosových závodů a i přesto, že na bikros byla zcela jiná příprava, skladbu velice náročných tréninkových plánů od něj sem kvitoval a v trenérovi jsem měl stoprocentní důvěru. Ovšem jelikož Jan stále závodil v bikrosu a jeho cílem bylo dostat se na Olympijské hry do Ria, tak v létě 2015 jsme spolupráci oboustranně ukončili.

Vyhodnocení sportovní sezóny 2015

Do sezóny jsem vstoupil v polovině dubna dvojjávodem Evropského poháru v Itálii. Tento dvojjávod ale pro mě skončil velký zklamáním, ale bylo to dáno tím, že sem nebyl rozježděný. Postupem času jsem se dostával do formy, odpovídající dřině, kterou jsem absolvoval v zimní přípravě. V české enduro sérii jsem se stabilně umísťoval do třetího místa. Na závodech Evropského poháru jsem se potýkal s trochou smůly a vždy mě potkal nějaký defekt nebo pád, přesto jsem neskončil hůř než ve druhé desítce. Forma gradovala na úplném konci závodního období. Na Evropském poháru ve španělské Malaze jsem skončil na 7. místě. Celkově jsem v Evropském poháru obsadil 15. místo. V České enduro sérii jsem skončil na 3. místě a kvalifikoval jsem se na divokou kartu na Světovou enduro sérii do italského Finale Ligure, kde mě vyřadil ze hry defekt a ztráta více než 5 minut.

V sezóně 2015 jsem se zúčastnil 6 závodů České enduro série, 7 závodů

Evropského poháru, Enduro X race v Sušici, Enduro World Series v Itálii a několik exhibičních závodů. Celkově pro mě byla sezóna 2015 nad očekávání úspěšná, překvapil jsem nejen sebe, ale i mé sponzory.

5.3 Sportovní příprava v roce 2016

Po rozpadu s Janem Švubem jsem se po velice úspěšné sezóně 2015 chtěl posunout zase o krok dál. Trenéra jsem hledal dva měsíce. Poté jsem se ozval dalšímu z mých dlouhodobých kamarádů, kteří vystudovali trenérství. Marek Bokůvka byl trenérem první třídy, vystudoval FTVS na Karlově univerzitě v Praze. V přípravě na sezónu 2016 sem již měl zařazeno několik soustředění v teplých krajích. Přípravné období na sezónu 2016 jsem začal po přechodném období, které po dlouhé sezóně 2015 trvalo měsíc. Začátkem listopadu jsem byl dostatečně odpočínutý a připravený na zahájení přípravného období. Po prvním čtyřtýdenním tréninkovém cyklu, jsem odcestoval na týdenní soustředění v prosinci na Kanárské ostrovy hlát velkou porci silničních kilometrů. Za šest tréninkových dnů jsem najezdil na silničním kole přesně 1100 kilometrů a nastoupal jsem 28 500 metrům. Opravdu jsem trénoval od rozednění do svítání.

V lednu jsem odletěl na druhé týdenní soustředění na silničním kole. Tentokrát se stala tréninkovou destinací Mallorca, která pro silniční trénink byla přijatelnější, jelikož na Kanárských ostrovech nejsou roviny, kdežto na Mallorce jsou roviny i kopce. Ovšem počasí na Mallorce nebylo moc přijatelné, i přes to sem odjezdil další porci dlouhých kilometrů. Na tomto lednovém soustředění mi trenér naordinoval pár rychlostních tréninků.

Tabulka č. 17: soustředění na Mallorce, na kterém jsem také najezdil přes 1000 kilometrů
(zdroj: vlastní):

Středa 6.1.

Číslo zátěže	Délka úseku (km)	TF
1.	5	120 - 125
2.	100	148 – 160 (kopce do 168)
3.	5	114 - 125
Celkem	110	

Čtvrtek 7.1.

Číslo zátěže	Délka úseku (km)	TF
1.	5	120 - 125
2.	120	148 – 160 (kopce do 168)
3.	5	114 - 125
Celkem	130	

Pátek 8.1.

Číslo zátěže	Délka úseku (km)	TF
1.	5	120 - 125
2.	140	148 – 160 (kopce do 168)
3.	5	114 - 125
Celkem	150	

Sobota 9.1.

Číslo zátěže	Délka úseku (km)	TF
1.	60	96 - 110
Celkem	60	

Silová vytrvalost

Neděle 10.1.

Číslo zátěže	Délka úseku (km)	TF
1.	5	120 – 125
2.	10	143 - 155
3.	5	170 – 176
4.	5	100 - 115
5.	5	170 – 176
6.	5	100 - 115
7.	5	170 – 176
8.	5	100 - 115
9.	5	170 – 176
10.	5	100 - 115
11.	20	143 - 155
12.	5	100 - 115
Celkem	80	

Pondělí 11.1.

Číslo zátěže	Délka úseku (km)	TF
1.	5	120 - 125
2.	150	148 – 160 (kopce do 168)
3.	5	" 114 - 125
Celkem	160	"

Silová vytrvalost

Úterý 12.1.

Číslo zátěže	Délka úseku (km)	TF
1.	5	120 – 125
2.	10	143 - 155
3.	5	170 – 176
4.	5	100 - 115
5.	5	170 – 176
6.	5	100 - 115
7.	5	170 – 176
8.	5	100 - 115
9.	5	170 – 176
10.	5	100 - 115
11.	20	143 - 155
12.	5	100 - 115
Celkem	80	

Středa 13.1.

Číslo zátěže	Délka úseku (km)	TF
1.	60	96 - 110
Celkem	60	

Čtvrtek 14.1.

Číslo zátěže	Délka úseku (km)	TF
1.	5	120 - 125
2.	190	148 – 160 (kopce do 168)
3.	5	114 - 125
Celkem	200	

Celkem 1030km

Po soustředění na Mallorce jsem trénoval 2 týdny v ČR ještě v mrazivých podmínkách, především na běžkách a na válcích.

31. ledna jsem odletěl na třítydenní tréninkový kemp do Kalifornie, kde jsem trénoval s profesionálními závodníky v enduru a downhillu z továrního týmu GT. Na tomto soustředění jsem se zaměřil především na techniku, ale nechyběla ani vytrvalost. Komunikace s trenérem Markem Bokůvkou byla vysoké úrovně, dodávalo mi to vnitřní klid a sebevědomí. Ačkoliv jsem netrénoval tolik co předchozí zimu, kdy jsem opravdu dřel, tak tentokrát jsem se cítil mnohem lépe. Tréninky byly kvalitnější a více času jsem měl i na regeneraci (Trnka, 2016).

Vyhodnocení sportovní sezóny 2016

Do sezóny 2016 jsem vstupoval s velkým očekáváním. Dostal jsem možnost závodit v seriálu Enduro World Series. Ten začínal v polovině března v Chile a pokračoval o dva týdny později na přelomu března a dubna v Argentině. Oba závody se jely v oblasti zvané Patagonie. Bohužel hned při první tréninkové jízdě v Chile mi vypadlo po dvou letech rameno. Při tlačení kola v najíždění jedné sjezdové sekce. Tím pádem jsem věděl, že ani jeden z těchto dvou závodů nebudu schopen jet. Naopak věděl jsem, že musím jít v co nejbližším termínu na operaci. Byly to pro mě nekonečné dva týdny v jižní Americe.

Po příletu do ČR jsem navštívil kliniku primáře Hospodára, který mi naordinoval operaci za tři týdny na Malvazinkách. Den před samotnou operací 6. 5. jsem se zúčastnil závodu Enduro X race v Sušici, kde jsem dojel na skvělém 2. místě. Druhý den ráno už jsem ležel na operačním sále. Po operaci mě čekalo 5 měsíců bez závodů. Vrátil jsem se v polovině září. Jel jsem poslední dva závody Enduro World Series, moc se mi nedařilo. Na posledním závodě jsem skončil 70. a už tam bylo pár dobrých náznaků. Na posledním závodě České enduro série, kterého jsem se zúčastnil v Klínech a skončil třetí, což byl skvělý výsledek na závěr sezóny a velká motivace na další práci na sezónu 2017.

5.4 Sportovní příprava v roce 2017

Už v září roku 2016 mi doktoři povolili trénovat. Začal jsem tedy s přípravou na rok 2017 pod dohledem nového trenéra Jiřího Lutovského. Jiří Lutovský patří k nejuznávanějším trenérům v ČR, byl reprezentačním trenérem na Olympijských hrách v Pekingu v disciplíně cross-country. Vychoval mnoho výborných závodníků v této disciplíně např.: Huříková, Nash, Spěšný, atd.

Přípravné období začalo tedy hned po posledním závodě v Klínech, tedy v polovině října a trvalo do poloviny ledna. V polovině ledna pro mě začalo hlavní závodní období, které jsem odstartoval na Novém Zélandu. V listopadu i v prosinci jsem vždy odjel na týden trénovat do Itálie, Finale Ligure, kde jsem trénoval techniku na endurovém kole. Tréninky v přípravném období byly zcela odlišné oproti předchozím rokům, kdy mě vedly bikrosoví trenéři. Objemové tréninky jsem najížděl maximálně do 4 hodin, většinou se skládaly ze dvou tréninkových jednotek. Dvakrát týdně jsem chodil běhat v hlubokém sněhu, aby tepová frekvence měla zátěž okolo anaerobního prahu, kterého jsem na silničce nedosáhl. Dvakrát týdně jsem chodil také do posilovny, ale jinak trénoval převážně na silničním a horském kole. Každý den jsem chodil v 7 ráno běhat na půl hodiny a na rozcevčku, abych shodil pár kilogramů a připravil se na hlavní tréninkové jednotky. Až po ranním tréninku jsem měl snídani.

Tabulka č. 18: trénink v přípravném období na letošní sezónu:

Pondělí	VOLNO
Úterý	1) fáze – běh + rozcvička 30 min. 2. fáze – vytrvalost silnička– 2 hod 30 min.fáze – síla – 3. 3. fáze - posilovna 2 hod.
Středa	• fáze – běh + rozcvička 30 min. • fáze – vytrvalost běžky 2 hod 30 min.
Čtvrtek	• fáze – běh + rozcvička 30 min. • fáze – síla – posilovna 2 hod.
Pátek	VOLNO
Sobota	1 fáze – běh + rozcvička 30 min. 2 vytrvalost enduro 3 hod
Neděle	1. fáze – běh + rozcvička 30 min. 2. fáze – vytrvalost silnička 2 hod 30 min.

Z tabulky č. 18 poznáme, že objemové tréninky nebyly tak náročné jako v minulých přípravných obdobích. Obecně tréninkových hodin bylo mnohem méně, dva dny volna, které byly zaměřeny na regeneraci. Pravdou však je, že tréninky byly kvalitnější.

Vyhodnocení sportovní sezóny 2017

Ačkoliv sezóna stále není u konce, už teď vím, kde jsem měl nedostatky. Bohužel těch nedostatků bylo více než jsem očekával a než bych si přál. Ovšem chyby byly jak v přípravném období, které skončilo v lednu, tak především v tom, že od poloviny ledna mám každý víkend nějaký závod. Sezóna je tedy extrémně dlouhá. Náročnosti závodu jsou vysoké a já nyní vím, že pokud chci v příští sezóně uspět, musím se vrátit k tradičnímu modelu zimního tréninku. Bez objemu nelze vydržet.

Sportovní sezónu jsem tedy zahájil na Novém Zélandu závody ve sjezdu, enduru, ale i cross country. Na přelomu března a dubna jsem zahájil sezónu Enduro World Series na Zélandu a v Tasmanii. V obou závodech mě ze hry vyřadily smolné technické problémy.

Od té doby jsem byl na tom špatně i po psychické stránce a když jsem na třetím závodě Enduro World Series na Madeiře nedokončil kvůli pádu a následnému otřesu mozku, nebylo mi zrovna nejlépe. Potřeboval jsem pauzu, na kterou byl ovšem čas až v červnu. Ta mi prospěla. Skončil jsem třetí na domácím závodě České enduro série na Ještědu, kdy mě z prvního místa sesadil spadlý řetěz. Poté jsem skončil třetí na Evropském poháru v Polsku, konečně sem se podíval na okraj TOP 40 v Enduro World Series ve

Francii. Na konci července jsem si dojel pro stříbro na Mistrovství ČR a sezóna se zdála, že nabírá lepší obrátky.

Ovšem po MČR přišla další sportovní rána. Na závodě Enduro World Series v Kanadě mi prasknul ráfek a já měl opět ve výsledcích DNF (z angl. did not finish). Nyní jsem z toho jak fyzicky tak psychicky velmi unavený. Začátkem září 2017 si dávám dvoutýdenní odpočinek od tréninků a závodů abych byl čerstvý na podzimní část sezóny, ve které mě čeká poslední závod České enduro série, finálový závod Enduro World Series a také poslední závod Evropského poháru, ve kterém jsem nyní na 5. místě průběžně. Celkově však sezónu příliš pozitivně hodnotit nemohu. Chtěl jsem být v ČR jednička, což se mi nepodařilo, ve světovém poli jsem chtěl být stabilní součástí TOP 50, do které jsem se zatím podíval jen jednou, ale zato na nejtěžším závodě v seriálu. Víím, kde mám nedostatky a na čem potřebuji přes zimu zapracovat, abych se vyhoupl ke světové špičce.

5.5 Sportovní zázemí závodníka

Jsem členem týmu GT KUR sport a celý klub patří k nejlepším klubům v českém enduru, které zaštiťuje Český svaz cyklistiky. Tento klub byl založen už v roce 2006 a nikoliv za účelem výdělečné činnosti, ale za účelem provozování sportovní činnosti. GT KUR sport tým je tedy neziskovou organizací a je začleněn do organizace sportů v ČR, kde se nachází ve 2. sektoru, což je spolková tělesná výchova a sport.

Pocházím ze severočeského městečka Benešov nad Ploučnicí, ve kterém plním třetinu své tréninkové přípravy. Většinou, zbylé $\frac{3}{4}$ tréninku absolvuji v Liberci, kde studuji a kde mám ty nejlepší podmínky pro přípravu, které jsem si mohl přát.

Mezi domácí lokality tedy patří děčínský Sněžník a liberecký Ještěd, na kterém se každoročně konají závody republikové úrovně. Právě na Ještědu je mnoho tratí zvaných trailů, které buduje místní bike park. Terén na Ještědu je velice drsný, mnoho kořenů a makadamových kamenů dělá z Ještědu vždy jeden z nejtěžších závodů v ČR, ne-li nejtěžší vůbec.

Krom Ještědu se v okolí Liberce nachází dalších několik trailů, které ovšem nejsou zoficiálně, ale na kterých trénuji velice často. V okolí domova ještě trávím dost času v Krušných horách v lokalitě zvané Telnice, kde je 5 tratí, které jsou velice dlouhé. I tato lokalita patří k mým velice oblíbeným a právě zde trénuji společně s reprezentanty ve sjezdu.

Dalším tréninkovým zázemím je posilovna v objektu KTV Technické univerzity v Liberci, liberecký i děčínský bazén. Hodně času trávím na silničním kole a to buď v okolí Liberce nebo Děčína. V zimě pak trávím spousty času tréninkem na běžkách v Jizerských horách nebo doma na válcích.

Myslím si, že není mnoho lepších míst, kde bych měl lepší podmínky pro sportovní přípravu. Navíc Děčínsko i Liberecko jsou místa, kde se nachází nádherná krajina a příroda a vždy se do těchto lokalit velmi rád vracím a těším se na hodiny tréninku v těchto lokalitách.

5.6 Návrhy na zlepšení sportovní přípravy závodníka

Jak sem zmínil v kapitole 5., sportovní příprava závodníka na enduro je časově velmi náročná. Téměř všechny tréninky absolvuji sám. Je to někdy náročné na psychiku, ale vidím svoje čísla, která mám od trenéra předepsaná, jimi se řídím a vím, že tak odvádím svou práci na 110%, kdežto abych trénoval ve skupince a neustále se někomu přizpůsoboval, na někoho čekal a podobně. Sám trénuji především tzv. suchou přípravu na silničním kole, na běžkách, v posilovně, ale mnohdy i na enduro, když mám určený nějaký speciální trénink. Samozřejmě když se jede na enduro ve skupince dvou, tří lidí, maximálně čtyř lidí je to optimální.

Vždy na začátku přípravného období chodím na zátěžové testy k pražskému doktorovi Martínkovi, kde mi zjistí přesné prahy, díky čemu mi trenér přesně určí tepovou frekvenci a pásma v jakých se při daném tréninku mám pohybovat. V Casri jak se lékařskému institutu nazývá, běžně absolvuji dva testy. První je tzv. laktátový na vytrvalost a druhý je minutový Wingate test. Tyto testy mi přesně rozklíčují mou výkonost, odhalí silné a slabé stránky mých fyzických dovedností. Na zátěžové testy chodím dvakrát ročně. Jednou před zahájením přípravného období, tedy na podzim. Podruhé na ně chodím na začátku závodního období.

Mým hlavním tréninkovým nedostatkem je, že trénuji bez Wattmetru, který je mnohem přesnější než trénování podle tepové frekvence. Systém wattů dokáže změřit a určit úplně přesně čísla, která jsou klíčová pro stabilní růst výkonnosti. Wattmetr se umísťuje na kliky šlapacího středu a na jednu kliku stojí 25.000 Kč, na obě 42.000 Kč. Z finančních důvodů si tuto tréninkovou pomůcku nemohu dovolit a tak stále trénuji podle

tepů a vlastních pocitů i přes to, že vím, že by mi výkonnostně velice pomohlo, kdybych k wattmetru měl přístup.

Důležitý faktor v přípravném období je regenerace. Na KTV v Liberci, kde studuji mám přístup k sauně, čehož si vážím. Návrhem ke zlepšení regenerace je chodit pravidelněji a častěji na masáže než pouze jednou týdně. Důležitá je také spolupráce v fyzioterapeutem, který zná moje tělo jako nikdo jiný. Bohužel ordinuje v Děčíně a když trávím čas přes týden v Liberci, je pro mě těžké se k němu dostat. Na tomto problému ale chci do budoucna zpracovat a zakomponovat fyzioterapeuta do programu regenerace.

Vzhledem k tomu, že komunikace s mým trenérem není úplně ideální plánuji v budoucnu přestoupit pod hlavičku profesionálního trenéra, který je zároveň výborný mentální trenér a dokáže poradit i ve správné výživě. Víím o jednom člověku, který toto v ČR provozuje. Shodou okolností je to můj kamarád, kterého bych rád oslovil, protože tato forma spolupráce by zaštiťovala tři důležité faktory v jednom. Fyzická kondice, klidná mysl a zdravá strava jsou tři veledůležité k posunu výkonnosti.

5.7 Závěry sportovní analýzy

V této kapitole jsem se věnoval analýze sportovní přípravy závodníka Milana Myšíka v disciplíně MTB enduro. V první části jsem se ukázal trénink do roku 2015, tedy do roku, do kterého jsem se věnoval bikrosu a fourcrossu, tedy dvěma sprinterským disciplínám. Během jedné zimní přípravy jsem se musel „předělat“ a měl se ze mě stát vytrvalec, což není tak jednoduché, udělat s celoživotního sprintera vytrvalce, který dosahuje hodnot maratonců. Částečně se mi to podařilo, zhubl jsem několik kilogramů svalů, které byly potřeba. V této kapitole jsem popsal můj ročník tréninkový cyklus a vždy jsem uvedl příklad tréninku v daném přípravném období. Na závěr jsem vypracoval analýzu návrhů na zlepšení sportovní přípravy a právě tato analýza mi objasnila situaci a body na které se zaměřím, abych zlepšil své hodnoty.

6 Závěry

Hlavním cílem bakalářské práce bylo provést analýzu finančního zabezpečení a analýzu sportovní přípravy jezdce MTB enduro. Jelikož se pro veřejnost jedná o prakticky neznámou cyklistickou disciplínu, rozhodl jsem se ji představit a popsat v této práci. Jako nástroj jsem použil sám sebe, abych ukázal svou analýzu finančního zabezpečení a analýzu sportovní přípravy. Nejdůležitějším předpokladem pro zhotovení mé práce bylo, že jsem čerpal z praktických zkušeností a měl jsem dostatek potřebných informací o stále se rozvíjející se mladou disciplínu MTB enduro. Po drobných analýzách by mělo být pro mě výsledkem získat návrhy na zlepšení situace jak v oblasti financování, tak v oblasti tréninku.

V úvodní kapitole byla představena má kariéra, která začala už v roce 1999 BMX. Druhou kapitolou jsem navázal na závěr první kapitoly, ve které jsem se už soustředil na enduro. Tuto pro mnohé neznámou disciplínu jsem popsal a představil. Seznámil jsem čtenáře s pravidly a technickými podmínkami, které jsou pro enduro nezbytné. Navázal jsem kapitolami Enduro ve světě, kde jsem se zaměřil na Světovou enduro sérii a pokračoval dále představením enduro v ČR.

Kapitolou číslo 4 byla analýza finančního zabezpečení jezdce MTB enduro. V této kapitole sem popsal podrobně příjmy a výdaje v posledních letech. Poukázal sem na příjmy do roku 2015, kdy mi závody hradili rodiče a jejich firma. Důkladněji jsem však rozebral příjmy a výdaje v roce 2016 a 2017, kdy jsem si zajistil finance od svých osobních partnerů. Díky těmto financím mám nyní v ČR téměř nejlepší podmínky. Objíždím kompletní seriál závodů Světové enduro série, čímž si získávám jméno ve světě a jsem vidět.

Nejprve jsem se zaměřil na financování do roku 2015, ve kterém jsem změnil disciplínu. Z fourcrossu jsem přešel na enduro. V tomto roce jsem dostal od sponzorů materiální podporu v hodnotě 360.000 Kč a sezóna, kterou mi hradil otec stála 116.000 Kč. V tomto roce jsem objížděl pouze české a evropské závody. Hlavní část kapitoly 4 jsem zaměřil na roky 2016 a 2017, kdy jsem se stal profesionálním závodníkem. V této kapitole bylo zjištěno, že mé příjmy v roce 2016 byly 348.000 Kč. Vzhledem k úrazu jsem v této sezóně využil náklady v hodnotě 264.000 Kč. Zbylo mi tedy 84.000 Kč, které jsem použil na tréninkový kemp na Novém Zélandu v roce 2017. V letošním roce 2017 jsem obdržel příjmy v hodnotě 589.000 Kč a výdaje se vyšplhaly na 575.000 Kč. Letos mi zbylo tedy 14.000 Kč, ze kterých jsem odměnil mechanika, kterého jsem vzal na 2 evropské závody.

Enduro World Series a dokoupil jsem si spotřební materiál. Tyto příjmy a výdaje jsou pouze za materiál, soustředění a závody. Výdaje na stravování v průběhu sezóny zde započteny nejsou. Na závěr této kapitoly jsem uvedl návrhy jak zlepšil svou finanční stránku a na co bych se měl zaměřit. Tyto návrhy jsem uvedl v kapitole 4.5.

Pátá kapitola nastíní mou sportovní přípravu, kterou jsem stejně jako v kapitole č. 4 rozdělil na přípravu do roku 2015, a pak jednotlivě v letech 2015, 2016 a 2017. Souviselo to se změnou disciplíny. V roce 2014 jsem byl plnohodnotným sprinterem a věnoval se fourcrossu, po sezóně jsem ovšem začal trénovat zcela jiným systémem a připravoval se tak na první sezónu v enduru, pro kterou jsou základním předpokladem vytrvalostní schopnosti. V každém roce jsem podrobně rozepsal svůj roční tréninkový cyklus a v každém roce jsem ukázal jako příklad svůj týdenní tréninkový plán v přípravném období. Na závěr této kapitoly jsem zjistil, kde mám tréninkové nedostatky a našel několik návrhů na zlepšení mé sportovní přípravy. V kapitole 5.6 jsem uvedl návrhy na zlepšení mé sportovní přípravy.

Hlavní cíl i dílčí cíle mé bakalářské práce se podařilo splnit. Myslím si, že jsem rozebral analýzu mého finančního zabezpečení, odkryl jisté nedostatky, ze kterých teď mohu čerpat. Více nedostatků jsem však zjistil v analýze mé sportovní přípravy, kde se mohu ještě výkonnostně posunout mnohem výš. Tyto výsledky mé bakalářské práce mi budou sloužit ke zlepšení současné situace.

7 Seznam použitých zdrojů

ČÁSLAVOVÁ, E., 2009. *Management a marketing sportu*. Praha: Olympia. ISBN 978-80-7376-150-9.

Česká enduro série, 2015. Pravidla seriálu. In: *Pravidla české enduro série* [online]. 15. 12. 2015 [vid. 1. 9. 2017]. Dostupné z: <https://www.ceskaenduroserie.cz/o-serialu-enduro/pravidla-serialu>

Dirt, 2013. Jared Graves [online]. 2013 [vid. 2. 9. 2017]. Dostupné z: <https://dirtmountainbike.com/people/jared-graves>

Dirt, 2013. Nicolas Vouilloz [online]. 2013 [vid. 2. 9. 2017]. Dostupné z: <https://dirtmountainbike.com/people/nicolas-vouilloz>

Enduro-mtb, 2016. Racing [online]. 2016 [vid. 1. 9. 2017]. Dostupné z: <http://enduro-mtb.com/en/racing/>

EWS, 2017. Rule book [online]. 31. 12. 2016 [vid. 1. 9. 2017]. Dostupné z: <http://www.enduroworldseries.com/rule-book/>

NSMB, 2012. It's only a name...right? [online]. 23. 1. 2012 [vid. 2. 9. 2017]. Dostupné z: <https://nsmb.com/articles/4948-its-only-a-name-right/>

HOFMAN, K., 2006. *30 let historie mountainbikingu*. Praha: V-Press, 2006. ISBN 80-239-8371-7.

HRUBÍŠEK, I., 2002. *Horské kolo od A do Z*. Praha: Sobotáles, 2002. ISBN 80-85920-86-7.

IDNES, 2014. MTB disciplína enduro je pro univerzální jezdce, říká Michal Prokop [online]. 3. 9. 2014. [vid. 1. 9. 2017]. Dostupné z: https://xman.idnes.cz/enduro-nova-disciplina-horskych-kol-d7i-/xman-adrenalin.aspx?c=A140826_120700_na-kolo_ptp

Jerome Clementz, 2017. Bio [online]. 2013 [vid. 3. 9. 2017]. Dostupné z: <http://jeromeclementz.com/bio/>

Megavalanche, 2013. [online]. 2013 [vid. 29. 8. 2017]. Dostupné z: <http://www.ucc-sportevent.com/en/megavalanche-alpe-dhuez-en/>

NOVOTNÝ, J., 2010. *Ekonomika sportu*. Praha: Oeconomica. ISBN 978-80-245-1713-1.

Redbull, 2017. Michal Prokop [online]. 2017 [vid. 2. 9. 2017]. Dostupné z: <https://www.redbull.com/cz-cs/athlete/michal-prokop>

SONIC, 2017. Mountain bike Hubsite [online]. 2017 [vid. 30. 8. 2017]. Dostupné z: <http://sonic.net/~ckelly/Seekay/mtbwelcome.htm>

SONIC, 2017. Repack Result [online]. 2017 [vid. 30. 8. 2017]. Dostupné z: http://www.sonic.net/%7Eckelly/Seekay/repack_results.htm

TRNKA, R., 2016. Rozhovor Milan Myšík: V hlavní roli hlava. *Velo*, roč. 2016, č. 4, s.180-184.